

ROZKŁAD MATERIAŁU Z RELIGII DLA KLASY IV SZKOŁY PODSTAWOWEJ
 WEDŁUG PODRĘCZNIKA „Z JEZUSEM W ŻYCIU” NR WK/1-4/2024/4
 ZGODNY Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ KATECHEZY KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W POLSCE
 ORAZ PROGRAMEM NAUCZANIA „PAN JEZUS PRZYCHODZI DO MNIE” NR WK/1-4/2021

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi znajduje się w Indywidualnym Programie Edukacyjno - Terapeutycznym każdego ucznia.

OPRACOWANIE:

DR MARIA LUDWIG, ANNA ŚWITAŁA

LP.	TEMAT KATECHEZY	NR PODSTAWY PROGRAMOWEJ	TREŚCI	WYMAGANIA SZCZEGÓLWE	POSTAWY
I. W SZKOLE PANA JEZUSA					
1.	Na katechezie pielęgnujemy przyjaźń z Panem Jezusem	A.1.: A.1.1. E.3.: E.3.1. E.3.2. E.3.3.	A.1.Religijny wymiar rzeczywistości. E.3. Wspólnota szkolna.	A.1.1. Uczeń wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga; E.3.1. opisuje, czym jest wspólnota szkolna;	E.3.a. Uczeń przestrzega zasad obowiązujących w szkole; E.3.b. pielęgnuje więzi koleżeństwa i przyjaźni.

		E.3.a. E.3.b.		E.3.2. wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole; E.3.3. uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych przez wspólnotę szkolną.	
2.	Ufam Jezusowi – z Nim pokonuję życiowe burze	A.2.: A.2.1. A.4.: A.4.c. A.6.: A.6.2.	A.2. Sposoby poznawania Boga. A.4. Jezus Słowem Boga i Obiecanym Zbawicielem. C.6. Biblijne i historyczne przykłady postaw moralnych.	A.2.1. wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską; C.6.2. omawia wybrane przypowieści Jezusa.	A.4.c. pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa.
3.	Uczę się od najlepszych – moim nauczycielem Jezus	A.2.: A.2.1. A.2.2. A.4.: A.4.c. D.3.: D.3.1. D.3.2. D.3.3. D.3.a.	A.2. Sposoby poznawania Boga. A.4. Jezus Słowem Boga i Obiecanym Zbawicielem. D.3. Modlitwa Jezusa.	A.2.1. wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską; A.2.2. wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie; D.3.1. wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy;	A.4.c. pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa; D.3.a. w akcie modlitewnym potrafi podporządkować się woli Bożej; D.3.b. modli się biorąc przykład z Jezusa.

		D.3.b.		<p>D.3.2. podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej);</p> <p>D.3.3. podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie itd.).</p>	
4.	Na modlitwie dbam o kontakt z Panem Bogiem	<p>D.1.:</p> <p>D.1.1.</p> <p>D.1.2.</p> <p>D.1.3.</p> <p>D.1.4.</p> <p>D.1.a.</p> <p>D.1.b.</p> <p>D.1.c.</p> <p>D.1.d.</p> <p>D.1.e.</p> <p>D.1.f.</p> <p>D.1.g.</p>	D.1. Dialog z Bogiem poprzez modlitwę. Rodzaje modlitwy.	<p>D.1.1. wyjaśnia, czym jest modlitwa;</p> <p>D.1.2. wymienia najważniejsze formy modlitewne;</p> <p>D.1.3. charakteryzuje modlitwę indywidualną i wspólnotową;</p> <p>D.1.4. wyjaśnia wartość modlitwy za innych.</p>	<p>D.1.a. wyraża potrzebę modlitwy;</p> <p>D.1.b. modli się słowami oraz w myślach;</p> <p>D.1.c. pragnie wspomagać innych modlitwą;</p> <p>D.1.d. uczestniczy w modlitwie wspólnotowej;</p> <p>D.1.e. swoimi słowami dziękuje Bogu;</p> <p>D.1.f. modli się w różnych sytuacjach życiowych;</p> <p>D.1.g. modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi.</p>

5.	W Sakramencie Pokuty troszczę się o czystość swego serca	B.15.: B.15.1. B.15.a. B.15.b. C.3.: C.3.2. C.3.3. C.3.a. C.3.c. C.4.: C.4.1. C.4.2. C.4.a. C.4.b.	B.15. Pierwsze piątki miesiąca. C.3. Wolność i wybory człowieka. Wpływ wiary na postępowanie i wybory moralne człowieka. C.4. Sumienie i jego formacja.	B.15.1. uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjmowania Komunii św.; C.3.2. uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu; C.3.3. wyjaśnia na czym polega prawdomówność i uczciwość, prezentuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody oraz własnego ciała; C.4.1. wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie; C.4.2. uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie.	B.15.a. dąży do świętości, naśladuje Chrystusa, zadośćuczyni Bogu i wynagradza bliźnim wyrządzone krzywdy; B.15.b. wyraża pragnienie częstego przyjmowania Chrystusa w Komunii św. C.3.a. ufa Bogu i chce odpowiadać na Boże wezwanie. C.3.c. stara się być uczciwy i prawdomówny. C.4.a. jest przekonane o konieczności kierowania się wiarą i słowem Bożym w dokonywaniu wyborów; C.4.b. troszczy się o wrażliwe sumienie poprzez słuchanie słowa Bożego.
6.	Pierwsze piątki miesiąca – polisa na życie wieczne	B.15.: B.15.1. B.15.2. B.15.a. B.15.b.	B.15. Pierwsze piątki miesiąca.	B.15.1. uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania oraz przyjmowania Komunii św.;	B.15.a. dąży do świętości, naśladuje Chrystusa, zadośćuczyni Bogu i wynagradza bliźnim wyrządzone krzywdy; B.15.b. wyraża pragnienie częstego przyjmowania Chrystusa w Komunii św.

				B.15.2. wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca.	
II. WE WSPÓLNOŚCI Z PANEM JEZUSEM					
7.	Liturgia – komunikator Pana Boga	B.1.: B.1.1. B.1.a. B.1.b.	B.1. Obecność Boga w liturgii Kościoła-liturgia jako urzeczywistnienie Bożego zbawienia.	B.1.1. wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami Chleba i Wina, w sakramentach).	B.1.a. okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii; B.1.b. wyraża pragnienie częstego spotkania się z Bogiem w liturgii.
8.	Postawy i gesty liturgiczne – gimnastyka dziecka Bożego	B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.a. B.2.b. D.6.: D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.1.	B.2. Liturgia wyrazem wiary w Boga. Podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Miłość (przyjaźń, wspólnota, jedność, otwarcie na innych, radość spotkania z innymi).	B.2.1. wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych; B.2.2. wyjaśnia znaczenie podstawowych gestów, znaków i symboli liturgicznych; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.; F.1.1. wymienia postawy wpływające z uczestnictwa w Eucharystii.	B.2.a. dostrzega i docenia wartość udziału w liturgii; B.2.b. świadomie uczestniczy w liturgii poprzez pobożne wykonywanie znaków i gestów; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.

9.	Kapłani – pasterze Ludu Bożego	B.1.: B.1.1. B.1.a. B.1.b.	B.1. Obecność Boga w liturgii Kościoła-liturgia jako urzeczywistnienie Bożego zbawienia.	B.1.1. wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami Chleba i Wina, w sakramentach).	B.1.a. okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii; B.1.b. wyraża pragnienie częstego spotykania się z Bogiem w liturgii.
10.	Rok liturgiczny – kalendarz dziecka Bożego	B.1.: B.1.1. B.1.a. B.1.b.	B.1. Obecność Boga w liturgii Kościoła-liturgia jako urzeczywistnienie Bożego zbawienia.	B.1.1. wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami Chleba i Wina, w sakramentach).	B.1.a. okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii; B.1.b. wyraża pragnienie częstego spotykania się z Bogiem w liturgii.
11.	Rok liturgiczny – podział i najważniejsze dni	B.1.: B.1.1. B.1.a. B.1.b.	B.1. Obecność Boga w liturgii Kościoła-liturgia jako urzeczywistnienie Bożego zbawienia.	B.1.1. wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami Chleba i Wina, w sakramentach).	B.1.a. okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii; B.1.b. wyraża pragnienie częstego spotykania się z Bogiem w liturgii.
12.	Rok liturgiczny – z Maryją i Świętymi	B.1.: B.1.1. B.1.a. B.1.b.	B.1. Obecność Boga w liturgii Kościoła-liturgia jako urzeczywistnienie Bożego zbawienia.	B.1.1. wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami	B.1.a. okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii; B.1.b. wyraża pragnienie częstego spotykania się z Bogiem w liturgii.

				Chleba i Wina, w sakramentach).	
13.	Liturgia w roku kościelnym – szaty i naczynia	B.1.: B.1.1. B.1.a. B.1.b.	B.1. Obecność Boga w liturgii Kościoła-liturgia jako urzeczywistnienie Bożego zbawienia.	B.1.1. wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami Chleba i Wina, w sakramentach).	B.1.a. okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii; B.1.b. wyraża pragnienie częstego spotykania się z Bogiem w liturgii.
14.	Moja parafia – we wspólnocie przeżywamy wiarę i liturgię	B.1.: B.1.1. B.1.a. B.1.b. E.4.: E.4.4. F.1.: F.1.2. F.1.a.	B.1. Obecność Boga w liturgii Kościoła-liturgia jako urzeczywistnienie Bożego zbawienia. E.4. Wspólnota kościelna. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Miłość (przyjaźń, wspólnota, jedność, otwarcie na innych, radość spotkania z innymi).	B.1.1. wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami Chleba i Wina, w sakramentach); E.4.4. wyjaśnia czym jest wspólnota parafialna; F.1.2. wyjaśnia, że udział we Mszy św. ma prowadzić do dawania świadectwa w codziennym życiu.	B.1.a. okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii; B.1.b. wyraża pragnienie częstego spotykania się z Bogiem w liturgii; F.1.a. wyraża pragnienie spotykania się z Jezusem i z innymi ludźmi na Eucharystii.

III. NA UCZCIE U PANA JEZUSA

15.	Emaus – w drodze na Eucharystię	C.6.: D.6.1. C.6.2. C.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.4.	C.6. Biblijne i historyczne przykłady postaw moralnych. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Miłość (przyjaźń, wspólnota, jedność, otwarcie na innych, radość spotkania z innymi).	D.6.1. wskazuje, że Msza św. jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej; C.6.2. omawia wybrane przypowieści Jezusa; F.1.4. wyjaśnia, że Msza św. jest uczcą miłości, która łączy uczniów Jezusa i pozwala im cieszyć się spotkaniem we wspólnocie.	D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.
16.	Przygotowanie do Mszy Świętej – zaraz zaczynamy	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.3. B.13.4. B.13.a. B.13.b. B.13.c. B.14.: B.14.1. D.6.:	B.13. Poszczególne części Mszy św. B.14. Komunia św. jako zjednoczenie człowieka z Chrystusem. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; B.13.3. uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy św.; B.13.4. opowiada jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii;	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić;

		D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.		B.14.1. wyjaśnia pojęcia: post eucharystyczny, Komunia św., Najświętszy Sakrament; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.	D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.
17.	Rozpoczęcie Mszy Świętej – jesteśmy razem	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.3. B.13.4. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.4.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Miłość (przyjaźń, wspólnota, jedność, otwarcie na innych, radość spotkania z innymi).	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; B.13.3. uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy św.; B.13.4. opowiada jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.; F.1.4. wyjaśnia, że Msza św. jest ucztą miłości, która łączy uczniów Jezusa i pozwala im	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.

				cieszyć się spotkaniem we wspólnocie.	
18.	Akt pokuty – przepraszamy Pana Boga	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.5. F.1.b.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Przeproszenie za grzechy popełnione myślą, słowem, uczynkiem i zaniedbaniem.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.; F.1.5. wyróżnia grzechy przeciw Bogu i bliźnim.	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej; F.1.b. żałuje za popełnione zło (grzechy).
19.	Hymn uwielbienia – śpiewamy w chórze z aniołami	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.1.: D.1.5. D.6.:	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.1. Dialog z Bogiem poprzez modlitwę. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.1.5. wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.;	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii;

		D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.f.	możliwości: Miłość (przyjaźń, wspólnota, jedność, otwarcie na innych, radość spotkania z innymi).	D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.	D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej, F.1.f. dziękuje Bogu za otrzymane dary.
20.	Czytanie pierwsze – słuchamy Bożych wiadomości	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.3. F.1.6. F.1.c. F.1.d.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Słuchanie słowa Bożego (skupienie, wyciszenie, zrozumienie).	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.; F.1.3. uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania w życie; F.1.6. wskazuje, kiedy podczas Mszy św. czytane jest słowo Boże.	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej; F.1.c. potrafi wyciszyć się oraz słuchać ze skupieniem i zrozumieniem słowa Bożego,

					F.1.d. stara się żyć zgodnie z usłyszonym słowem Bożym.
21.	Psalmy – „Jak Dawid śpiewać chcę”	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.3. F.1.c. F.1.d.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Słuchanie słowa Bożego (skupienie, wyciszenie, zrozumienie).	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.; F.1.3. uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania w życie.	F.1.d. stara się żyć zgodnie z usłyszonym słowem Bożym. B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej; F.1.c. potrafi wyciszyć się oraz słuchać ze skupieniem i zrozumieniem słowa Bożego, F.1.d. stara się żyć zgodnie z usłyszonym słowem Bożym.
22.	Listy apostołskie – zachęta do wiary dziś	B.13.: B.13.1. B.13.2.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.;	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze

		<p>B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.3. F.1.6. F.1.c. F.1.d.</p>	<p>F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Słuchanie słowa Bożego (skupienie, wyciszenie, zrozumienie).</p>	<p>B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.; F.1.3. uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania w życie. F.1.6. wskazuje, kiedy podczas Mszy św. czytane jest słowo Boże.</p>	<p>słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej; F.1.c. potrafi wyciszyć się oraz słuchać ze skupieniem i zrozumieniem słowa Bożego; F.1.d. stara się żyć zgodnie z usłyszanym słowem Bożym.</p>
23.	Alleluja! Radośnie przygotowujemy się do słuchania słów Jezusa	<p>B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3.</p>	<p>B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Słuchanie</p>	<p>B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.;</p>	<p>B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii;</p>

		D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.3. F.1.d.	słowa Bożego (skupienie, wyciszenie, zrozumienie).	F.1.3. uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania w życie.	D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej; F.1.d. stara się żyć zgodnie z usłyszonym słowem Bożym.
24.	Ewangelia – dobra nowina dla nas	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.3. F.1.6. F.1.c. F.1.d.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Słuchanie słowa Bożego (skupienie, wyciszenie, zrozumienie). F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Miłość (przyjaźń, wspólnota, jedność, otwarcie na	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.; F.1.3. uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania w życie; F.1.6.wskazuje, kiedy podczas Mszy św. czytane jest słowo Boże.	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej; F.1.c. potrafi wyciszyć się oraz słuchać ze skupieniem i zrozumieniem słowa Bożego

			innych, radość spotkania z innymi).		F.1.d. stara się żyć zgodnie z usłyszonym słowem Bożym.
25.	Kazanie – chcemy zrozumieć Słowo Boże i nim żyć	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.c.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Miłość (przyjaźń, wspólnota, jedność, otwarcie na innych, radość spotkania z innymi).	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej; F.1.c. potrafi wyciszyć się oraz słuchać ze skupieniem i zrozumieniem słowa Bożego.
26.	Credo – wierzę w to, co usłyszałem	A.6.: A.6.4. B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b.	A.6. Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. Konieczność łaski do zbawienia. Powtórne przyjście pana. B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	A.6.4. podaje z pamięci treść Wyznania wiary; B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań;	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym;

		<p>D.6.:</p> <p>D.6.2.</p> <p>D.6.3.</p> <p>D.6.a.</p> <p>D.6.b.</p>		<p>D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.;</p> <p>D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.</p>	<p>D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić;</p> <p>D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.</p>
27.	Modlitwa wiernych – Tobie Panie zaufałem	<p>B.13.:</p> <p>B.13.1.</p> <p>B.13.2.</p> <p>B.13.a.</p> <p>B.13.b.</p> <p>B.13.c.</p> <p>D.1.:</p> <p>D.1.4.</p> <p>D.6.:</p> <p>D.6.2.</p> <p>D.6.3.</p> <p>D.6.a.</p> <p>D.6.b.</p> <p>F.1.:</p> <p>F.1.7.</p> <p>F.1.9.</p> <p>F.1.e.</p>	<p>B.13. Poszczególne części Mszy św.</p> <p>D.1. Dialog z Bogiem poprzez modlitwę.</p> <p>D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.</p> <p>F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Zaufanie do Boga (prośby).</p>	<p>B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.;</p> <p>B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań;</p> <p>D.1.4. wyjaśnia wartość modlitwy za innych;</p> <p>D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.;</p> <p>D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.;</p> <p>F.1.7. wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie proszą Boga;</p> <p>F.1.9. prawidłowo formułuje prośby do Boga.</p>	<p>B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii;</p> <p>B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym;</p> <p>B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii;</p> <p>D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić;</p> <p>D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej;</p> <p>F.1.e. formułuje różne prośby skierowane do Boga.</p>

IV. W KOMUNII Z PANEM JEZUSEM					
28.	Ofiarowanie – mamy otwarte serca	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a B.13.b. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.11.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka -	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.; F.1.11. wyjaśnia, że Msza św. jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia można złożyć Bogu w ofierze.	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.
29.	Modlitwa nad darami – proszę Boga o uświęcenia	B.13.: B.13.1. B.13.4. B.13.a. B.13.b. D.6.: D.6.2. D.6.3.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka -	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.4. opowiada jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.;	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić;

		D.6.a. D.6.b. F.1.: F.1.10. F.1.g.	(wdzięczność za różne dary, chwalenie Boga).	F.1.10. wymienia różne dary otrzymane od Boga.	D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej; F.1.g. podczas Mszy św. powierza Bogu trudne sytuacje i własne cierpienia.
30.	Prefacja – uczestniczymy w wielkiej modlitwie	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.3. B.13.4. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; B.13.3. uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy św.; B.13.4. opowiada jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.
31.	Hosanna – radośnie witamy zbliżającego się Pana	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.3.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.;	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze

		<p>B.13.4. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.</p>		<p>B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; B.13.3. uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy św.; B.13.4. opowiada jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.</p>	<p>słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.</p>
32.	Przeistoczenie – cud przemiany	<p>B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.</p>	<p>B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Współofiarowanie (współcierpienie, włączenie w Eucharystię własnych problemów).</p>	<p>B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.; F.1.11. wyjaśnia, że Msza św. jest ofiarą Chrystusa i naszą,</p>	<p>B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić;</p>

		F.1.: F.1.11.		więc własne trudy i cierpienia można złożyć Bogu w ofierze.	D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.
33.	Tajemnica wiary – widoczne tylko sercem	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.
34.	Modlitwa eucharystyczna – w jedności z całym Kościołem	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.;	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym;

		<p>D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.</p>		<p>D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.</p>	<p>B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.</p>
35.	Ojcze nasz – modlimy się jak nauczył nas Jezus	<p>B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c. D.4.: D.4.1. D.4.b. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.</p>	<p>B.13. Poszczególne części Mszy św. D.4. Ojcze nasz-modlitwa, której nauczył uczniów Jezus. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.</p>	<p>B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.;</p> <p>B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań;</p> <p>D.4.1. podaje z pamięci tekst modlitwy Ojcze nasz;</p> <p>D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.;</p> <p>D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.</p>	<p>B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii;</p> <p>B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym;</p> <p>B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii;</p> <p>D.4.b. poprzez tę modlitwę wielbi Boga, ufa Bogu, prosi Go, jest otwarte na pełnienie woli Bożej;</p> <p>D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić;</p>

					D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.
36.	Znak Bożego pokoju – nasze serca są gotowe	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.
37.	Komunia Święta – ucztą dla naszych dusz	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. B.13.c. B.14.: B.14.1. B.14.2.	B.13. Poszczególne części Mszy św. B.14. Komunia św. jako zjednoczenie człowieka z Chrystusem. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; B.14.1. wyjaśnia pojęcia: post eucharystyczny, Komunia św., Najświętszy Sakrament; B.14.2. wyjaśnia, że przyjmując Komunię św. przyjmujemy	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii;

		<p>B.14.3. B.14.a. B.14.b. B.14.c. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.</p>		<p>samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim; B.14.3. opisuje, jak należy zachować się bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.</p>	<p>B.14.a. wierzy w obecność Chrystusa w Eucharystii; B.14.b. pragnie spotykać się z Chrystusem Eucharystycznym; B.14.c. wyraża pragnienie częstego przyjmowania Chrystusa w Komunii; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.</p>
38.	Błogosławieństwo – Pan Bóg życzy nam szczęścia	<p>B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.3. B.13.a. B.13.b. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.</p>	<p>B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.</p>	<p>B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; B.13.3. uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy św.; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.</p>	<p>B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.</p>

39.	Rozesłanie – z Jezusem idziemy do bliźnich	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.a. B.13.b. D.6.: D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.	B.13. Poszczególne części Mszy św. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.; D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.
40.	Eucharystia w moim życiu – rocznica I Komunii Świętej	B.13.: B.13.1. B.13.2. B.13.3. B.13.4. B.13.a. B.13.b. B.13.c. B.14.: B.14.1. B.14.2. B.14.3.	B.13. Poszczególne części Mszy św. B.14. Komunia św. jako zjednoczenie człowieka z Chrystusem. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła.	B.13.1. wyjaśnia, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy św.; B.13.2. wyjaśnia znaczenie gestów obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań; B.13.3. uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy św.; B.13.4. opowiada jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii; B.14.1. wyjaśnia pojęcia: post eucharystyczny, Komunia św., Najświętszy Sakrament;	B.13.a. świadomie uczestniczy w poszczególnych częściach Eucharystii; B.13.b. pragnie z wiarą i szacunkiem spotykać się ze słowem Bożym i jednoczyć się z Chrystusem Eucharystycznym; B.13.c. odczuwa potrzebę przygotowania się do Eucharystii; B.14.a. wierzy w obecność Chrystusa w Eucharystii; B.14.b. pragnie spotykać się z Chrystusem Eucharystycznym;

		<p>B.14.a. B.14.b B.14.c.</p> <p>D.6.:</p> <p>D.6.2. D.6.3. D.6.a. D.6.b.</p>		<p>B.14.2. wyjaśnia, że przyjmując Komunię św. przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim;</p> <p>B.14.3. opisuje, jak należy zachować się bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii;</p> <p>D.6.2. wylicza części stałe Mszy św.;</p> <p>D.6.3. wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy św.</p>	<p>B.14.c. wyraża pragnienie częstego przyjmowania Chrystusa w Komunii;</p> <p>D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić;</p> <p>D.6.b. przyjmuje postawę odpowiednią do danej czynności liturgicznej.</p>
V. W PRZYJAŹNI Z PANEM JEZUSEM					
41.	Świadczyć o Jezusie – przynoszę dobre owoce	<p>A.5.:</p> <p>A.5.2. A.5.a. A.5.b.</p> <p>E.1.:</p> <p>E.1.d.</p> <p>F.1.:</p> <p>F.1.h.</p>	<p>A.5. Duch Święty w życiu Kościoła.</p> <p>E.1. Bezwarunkowa miłość Boga. Wartość własnej osoby. Godność dziecka Bożego.</p> <p>F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Współfiarowanie (współcierpienie, włączenie</p>	<p>A.5.2. wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele.</p>	<p>A.5.a. jest otwarte na działanie Ducha Świętego;</p> <p>A.5.b. jest posłuszne natchnieniom Ducha Świętego;</p> <p>E.1.d. okazuje pragnienie życia w zgodzie z samym sobą i innymi;</p> <p>F.1.h. przykładem swojego życia stara się dawać świadectwo o Jezusie.</p>

			w Eucharystię własnych problemów).		
42.	Owocuję w miłości, radości i pokoju	A.5.: A.5.2. A.5.a. A.5.b. E.1.: E.1.4. F.1.: F.1.h.	A.5. Duch Święty w życiu Kościoła. E.1. Bezwarunkowa miłość Boga. Wartość własnej osoby. Godność dziecka Bożego. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Współofiarowanie (współcierpienie, włączenie w Eucharystię własnych problemów).	A.5.2. wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele; E.1.4. rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób.	A.5.a. jest otwarte na działanie Ducha Świętego; A.5.b. jest posłuszne natchnieniom Ducha Świętego; F.1.h. przykładem swojego życia stara się dawać świadectwo o Jezusie.
43.	W łagodności i opanowaniu staram się być wierny	A.5.: A.5.2. A.5.a. A.5.b. E.1.: E.1.4. F.1.: F.1.h.	A.5. Duch Święty w życiu Kościoła. E.1. Bezwarunkowa miłość Boga. Wartość własnej osoby. Godność dziecka Bożego. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary	A.5.2. wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele; E.1.4. rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób.	A.5.a. jest otwarte na działanie Ducha Świętego; A.5.b. jest posłuszne natchnieniom Ducha Świętego; F.1.h. przykładem swojego życia stara się dawać świadectwo o Jezusie.

			dostosowane do jego możliwości: Współfiarowanie (współcierpienie, włączenie w Eucharystię własnych problemów).		
44.	Jestem cierpliwy, uprzejmy i dobry	A.5.: A.5.2. A.5.a. A.5.b. E.1.: E.1.4. F.1.: F.1.h.	A.5. Duch Święty w życiu Kościoła. E.1. Bezwarunkowa miłość Boga. Wartość własnej osoby. Godność dziecka Bożego. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Współfiarowanie (współcierpienie, włączenie w Eucharystię własnych problemów).	A.5.2. wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele; E.1.4. rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób.	A.5.a. jest otwarte na działanie Ducha Świętego; A.5.b. jest posłuszne natchnieniom Ducha Świętego; F.1.h. przykładem swojego życia stara się dawać świadectwo o Jezusie.
VI. ROK Z PANEM JEZUSEM					
45.	W październiku modlimy się na różańcu	B.4.: B.4.a. B.7.: B.7.1.	B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. B.7. Nabożeństwo różańcowe, drogi	B.7.1. uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach drogi krzyżowej, różańcowych, majowych i czerwcowych; D.5.3. podaje z pamięci najważniejsze maryjne	B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.7.a. okazuje cześć, wdzięczność i szacunek wobec Jezusa ukrzyżowanego i

		B.7.a. D.5.: D.5.3. D.5.4. D.5.a.	krzyżowej, majowe czerwcowe. D.5. Maryja nauczycielką modlitwy.	modlitwy (Pozdrowienie Anielskie, Różaniec); D.5.4. wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi.	Najświętszego Serca Jezusowego oraz Matki Najświętszej i Jej Niepokalanego Serca; D.5.a. na wzór Maryi modli się w różnych okolicznościach życia.
46.	Radość Świętych w niebie i pamięć o naszych zmarłych	B.4.: B.4.a. D.7.: D.7.1. D.7.2. D.7.a. F.1.: F.1.8.	B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. D.7. Ludzie uczący modlitwy. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości: Współfiarowanie (współcierpienie, włączenie w Eucharystię własnych problemów).	D.7.1. wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy; D.7.2. wskazuje teksty przykładowych modlitw świętych; F.1.8. omawia warunki spełnienia modlitwy.	B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; D.7.a. modli się na wzór świętych.
47.	Spotkanie z Chrystusem Królem	A.6.: A.6.1. A.6.c. B.4.: B.4.a.	A.6. Powtórne przyjście Pana. B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego.	A.6.1. na podstawie tekstów biblijnych opowiada o powtórny przyjsciu Pana Jezusa.	A.6.c. stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana; B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.

48.	Adwent – wielkie oczekiwanie	A.4.: A.4.b. A.4.c. A.6.: A.6.c. B.4.: B.4.1. B.4.a. B.5.: B.5.2. D.5.: D.5.1. D.5.2. D.5.b. D.5.c.	A.4. Jezus Słowem Boga i Obiecanym Zbawicielem. A.6. Powtórne przyjście Pana. B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. B.5. Zwyczaje związane z obchodami Świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego. D.5. Maryja Nauczycielką modlitwy.	B.4.1. wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego; B.5.2. wymienia najważniejsze zwyczaje związane z uroczystościami i świętami kościelnymi; D.5.1. charakteryzuje modlitwę Maryi; D.5.2. omawia modlitwę Magnificat.	A.4.b. przyjmuje Maryję za swoją Matkę i okazuje jej szacunek; A.4.c. pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa; A.6.c. stara się żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana; B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; D.5.b. w modlitwie stawia Panu Bogu pytania jak Maryja i jak Ona poddaje się woli Bożej; D.5.c. wraz z Maryją wielbi Boga, prosi Go i ufa Mu.
49.	Boże Narodzenie – świętujemy urodziny Pana Jezusa	A.4.: A.4.1. B.4.: B.4.a. B.5.: B.5.1.	A.4. Jezus Słowem Boga i obiecanym Zbawicielem. B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. B.5. Zwyczaje związane z obchodami Świąt	A.4.1. na podstawie tekstów biblijnych opowiada o Jezusie; B.5.1. uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia i Wielkanocy; B.5.2. wymienia najważniejsze zwyczaje związane z	B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.5.a. pogłębia więź z Chrystusem narodziłym i zmartwychwstałym;

		B.5.2. B.5.a. B.5.b. B.5.c. B.5.d.	Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego.	uroczystościami i świętami kościelnymi.	B.5.b. pielęgnuje w swoim życiu osobistym i rodzinnym zwyczaje świąteczne; B.5.c. okazuje szacunek dla tradycji; B.5.d. wyraża wiarę, zaufanie oraz radość z narodzenia i zmartwychwstania Chrystusa.
50.	Wielki Post – przygotowanie do Wielkich Dni	B.4.: B.4.1. B.4.a. B.10.: B.10.3. B.10.b. B.10.d. B.10.h. B.10.i.	B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. B.10. Warunki sakramentu pokuty i pojednania.	B.4.1. wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego; B.10.3. wymienia sposoby walki z grzechem.	B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.10.b. podejmuje decyzję o przemianie swojego życia; B.10.d. wyraża przekonanie o potrzebie naprawienia krzywd i zadośćuczynienia; B.10.h. jest przekonane o potrzebie regularnej pracy nad sobą i przemiany życia, troszczy się o własne zbawienie; B.10.i. wyraża pragnienie i widzi potrzebę systematycznej spowiedzi.
51.	Triduum Paschalne – najważniejsze dni w roku	B.4.: B.4.1.	B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego.	B.4.1. wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego.	B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.

		B.4.a.			
52.	Okres Wielkanocny – radość ze Zmartwychwstania	A.4.: A.4.1. B.4.: B.4.1. B.4.a B.5.: B.5.1. B.5.2. B.5.3. B.5.a. B.5.b. B.5.c. B.5.d.	A.4. Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. B.5. Zwyczaje związane z obchodami Świąt Narodzenia Pańskiego i Zmartwychwstania Pańskiego.	A.4.1. na podstawie tekstów biblijnych opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa i Zesłaniu Ducha Świętego; B.4.1. wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego; B.5.1. uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia i Wielkanocy; B.5.2. wymienia najważniejsze zwyczaje związane z uroczystościami i świętami kościelnymi; B.5.3. wyciąga i omawia elementy świętowania Wielkanocy.	B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.5.a. pogłębia więź z Chrystusem narodziłym i zmartwychwstałym; B.5.b. pielęgnuje w swoim życiu osobistym i rodzinnym zwyczaje świąteczne; B.5.c. okazuje szacunek dla tradycji; B.5.d. wyraża wiarę, zaufanie oraz radość z narodzenia i zmartwychwstania Chrystusa.
53.	Koronka do Miłosierdzia Bożego – „ostatnia deska ratunku”	B.4.: B.4.a. B.8.: B.8.1. B.8.2. B.8.3. B.8.a.	B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. B.8. Bóg Miłosiernym Ojcem.	B.8.1. wyjaśnia pojęcie Bożego miłosierdzia; B.8.2. wyjaśnia przejawy Bożego miłosierdzia; B.8.3. uzasadnia potrzebę zaufania Miłosiernemu Ojcu.	B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.8.a. wyraża wdzięczność za dar Bożego miłosierdzia; B.8.b. przyjmuje z wdzięcznością dar Bożego miłosierdzia, zwłaszcza przebaczenie;

		B.8.b. B.8.c. B.8.d.			B.8.c. ufa Bogu, przebacza bliźniemu, troszczy się o bliźniego; B.8.d. wyraża potrzebę zaufania w miłosierdzie Boże.
54.	Boże Ciało – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa	B.4.: B.4.a. D.1.: D.1.5. D.6.: D.6.a. F.1.: F.1.a.	B.4. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. D.1. Dialog z Bogiem przez modlitwę. D.6. Modlitwa liturgiczna Kościoła. F.1. Postawy eucharystyczne i ich odniesienie do codzienności dziecka - świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości.	D.1.5. wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia.	B.4.a. wyraża pragnienie spotkania się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; D.6.a. uczestniczy w zgromadzeniu liturgicznym, aby się modlić; F.1.a. Wyraża pragnienie spotkania się z Jezusem i z innymi ludźmi na Eucharystii.
55.	Wyruszam z Jezusem na wakacyjne ścieżki	C.5.: C.5.a. D.1.: D.1.b. D.1.d. D.1.g.	C.5. Potrzeba dzielenia się dobrem z każdym człowiekiem. D.1. Dialog z Bogiem przez modlitwę. E.3. Wspólnota szkolna. F.1. Postawy eucharystyczne i ich	F.1.3. uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania go w życie.	C.5.a. jest życzliwe i koleżeńskie wobec rówieśników; D.1.b. modli się słowami oraz w myślach; D.1.d. uczestniczy w modlitwie wspólnotowej;

		E.3.: E.3.b F.1.: F.1.3. F.1.f.	odniesienie do codzienności dziecka-świadectwo wiary dostosowane do jego możliwości.		D.1.g. modli się w różnych sytuacjach życiowych; E.3.b. pielęgnuje więzi koleżeństwa i przyjaźni. F.1.f. dziękuje Bogu za otrzymane dary.
56-60.	Lekcje powtórzeniowe – powtórzenie i utrwalenie wiadomości po poszczególnych rozdziałach				

ROZKŁAD MATERIAŁU Z RELIGII DLA KLASY V SZKOŁY PODSTAWOWEJ
WEDŁUG PODRĘCZNIKA „**CZEKAJĄC NA ZBAWICIELA**” NR WK/5-8/2021/1
ZGODNY Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ KATECHEZY KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W POLSCE
ORAZ PROGRAMEM NAUCZANIA „**BÓG ZBAWIA MNIE DZIŚ**” WK/5-8/2021

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi znajduje się w Indywidualnym Programie Edukacyjno - Terapeutycznym każdego ucznia.

OPRACOWANIE: KS. MGR LIC. ARTUR JUZWA, KS. MGR MICHAŁ KRUPA

LP.	TEMAT KATECHEZY	NR PODSTAWY PROGRAMOWEJ	TREŚCI	WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE	POSTAWY
I. BÓG DAJE NAM SIĘ POZNAĆ					
1.	Najlepszy Przyjaciel – życie w przyjaźni z Jezusem	A.3.: A.3.1. A.3.a. A.3.b. A.3.e.	A.3. Wiara darem i zadaniem. B.2. Sens, przestanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku	A.3.1. Uczeń wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu,	A.3.a. Uczeń wyraża wdzięczność za dar wiary; A.3.b. stara się żyć według zasad wiary; A.3.e. dba o jej wzrost przez słuchanie słowa

		B.2.: B.2.4. B.2.b.	liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych.	Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych; B.2.b. pogłębia swoją pobożność.
2.	Wyjątkowa Księga – Pismo Święte księgą natchnioną	A.9.: A.9.1. A.9.a. A.9.c. A.10.: A.10.1. A.10.b.	A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu. A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary.	A.9.1. wyjaśnia, czym jest Pismo Święte; A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego</i> .	A.9.a. wierzy, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka; A.9.c. sięga po lekturę Pisma Świętego; A.10.b. poznaje Boże Objawienie.
3.	Wielka biblioteka – kanon Pisma Świętego	A.9.: A.9.2. A.9.b. A.10.: A.10.1 A.10.a.	A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu. A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary.	A.9.2. przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych; A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>kanon Pisma Świętego</i> .	A.9.b. stara się kierować w życiu słowem Bożym; A.10.a. wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym.
4.	Jak odnaleźć skarby? – lektura Pisma Świętego	A.9.: A.9.2.	A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne, zasady	A.9.2. przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych;	A.9.c. sięga po lekturę Pisma Świętego;

		A.9.c. A.10.: A.10.1. A.10.e.	interpretacji Starego i Nowego Testamentu. A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary.	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego, psalm, Dekalog, Ewangelia, przypowieść, Pascha, ewangelie synoptyczne, przykazanie miłości, miłosierdzie, rady ewangeliczne, błogostawieństwa, apokalipsa.</i>	A.10.e. podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego.
II. BÓG OBDARZA NAS ŻYCIEM					
5.	Czy Pan Bóg stworzył dinozaury? – prehistoria biblijna	A.10.: A.10.1 A.10.d.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary.	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego.</i>	A.10.d. stara się odczytywać wydarzenia życiowe w świetle Bożego Objawienia.
6.	Skąd się wszystko wzięło? – pochodzenie świata i człowieka	A.11.: A.11.1. A.11.e. C.1.: C.1.1. C.1.a. C.1.d.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść. Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi); C.1.1. wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre.	A.11.e. jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga; C.1.a. stara się czynić dobro; C.1.d. ufa Bogu w trudnych doświadczeniach.
7.	Najważniejsze ze stworzeń – stworzenie człowieka	A.1.: A.1.4 A.1.c. A.1.e.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia; Godność osoby; Źródła ludzkiego szczęścia. A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym	A.1.4. wyjaśnia pojęcie godności człowieka i wskazuje jej źródła; A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku	A.1.c. okazuje szacunek sobie i innym;

		<p>A.11.: A.11.1 A.11.c. A.11.g. C.5.: C.5.1. C.5.2. C.5.a. C.5.b. C.5.c.</p>	<p>Testamencie; Bóg-Stwórca nieba i ziemi; Aniołowie. C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności).</p>	<p>chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia; C.5.1. uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość; C.5.2. podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka.</p>	<p>A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich; A.11.c. dokonuje refleksji nad Słowem Bożym; A.11.g. zachowuje Boże przykazania; C.5.a. okazuje szacunek rodzicom, przełożonym i opiekunom; C.5.b. traktuje życie jako dar otrzymany przez Boga; C.5.c. szanuje życie własne i innych.</p>
8.	W naszym wspólnym domu – odpowiedzialność za dzieło stworzenia	<p>A.11.: A.11.1 A.11.e. C.7.: C.7.7. C.7.b.</p>	<p>A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie; Bóg-Stwórca nieba i ziemi; Aniołowie. C.7. Rzeczywista wartość dóbr materialnych. - <i>Dekalog</i>: przykazanie siódme, ósme, dziewiąte i dziesiąte; Świat jako dar Boży.</p>	<p>A.11.1. Przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi); C. 7.7. prezentuje nauczanie Kościoła dotyczące ekologii.</p>	<p>A.11.e. jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga; C.7.b. szanuje świat stworzony przez Boga.</p>
9.	Świat, którego nie widać – Aniołowie	<p>A.11.: A.11.1.</p>	<p>A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie; Bóg-Stwórca nieba i</p>	<p>A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku</p>	<p>A.11.c. dokonuje refleksji nad Słowem Bożym;</p>

		A.11.c. A.11.e. A.11.3.	ziemi; Aniołowie.	chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi); A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>grzech pierworodny, protoewangelia, Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha, prorok, anioł.</i>	A.11.e. jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga.
III. BÓG NIE PRZESTAJE KOCHAĆ					
10.	Nieposłuszni po raz pierwszy – grzech pierwszych ludzi	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.5. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.g. A.13.: A.13.12. A.13.a. A.13.d.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie; Bóg-Stwórca nieba i ziemi; Aniołowie. A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>grzech pierworodny, protoewangelia, anioł;</i> A.11.5. wskazuje wątki, tematy i postaci starotestamentalne obecne w literaturze pięknej; A.13.12. wyjaśnia cztery dogmaty maryjne: Boże Macierzyństwo, Wierzyście Dziewictwo, Niepokalane Poczęcie i Wniebowzięcie.	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.g. zachowuje Boże przykazania; A.13.a. wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia; A.13.d. odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza.

11.	Dwóch braci – Kain i Abel	A.11.: A.11.1. A.11.a. A.11.b. A.11.c. C.1.: C.1.2. C.1.b.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie; Bóg-Stwórca nieba i ziemi; Aniołowie. C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga; C.1.2. uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga.	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; C.1.b. podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i otoczeniu.
12.	Wielka woda – historia Noego	A.11.: A 11.1. A.11.a. A.11.b. A.11.c. C.1.: C 1.2. C 1.4. C.1.b. C.1.d.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie; Bóg-Stwórca nieba i ziemi; Aniołowie. C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: Noe i potop; C.1.2. uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga; C.1.4. przedstawia konsekwencje dobra i zła.	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; C.1.b. podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu;

					C.1.d. ufa Bogu w trudnych doświadczeniach.
13.	Nieukończona budowla – wieża Babel	A.11.: A.11.1. A.11.a. A.11.b. A.11.c. C.1.: C.1.2. C.1.4. C.1.b.	A.11 Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie; Bóg-Stwórca nieba i ziemi; Aniołowie. C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: Noe i potop; C.1.2. uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga; C.1.4. przedstawia konsekwencje dobra i zła.	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; C.1.b. podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu.
IV. BÓG ZAWIERA PRZYMIERZE					
14.	Wędrowka wiary – powołanie Abrahama	A.3.: A.3.1. A.3.a. A.3.2. A.3.3. A.11.: A.11.1.	A.3. Wiara darem i zadaniem; Przymioty wiary; Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary. A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie; Bóg – Stwórca nieba i ziemi; Aniołowie.	A.3.1. wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga; A.3.2. uzasadnia, że wiara jest zadaniem; A.3.3. wymienia przymioty wiary; A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie;	A.3.a. wyraża wdzięczność za dar wiary; A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych;

		A.11.2. A.11.3. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d.		A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha, anioł.</i>	A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia swoją relację z Bogiem.
15.	Pierwszy patriarcha – Abraham	A.3.: A.3.1. A.3.2. A.3.3. A.3.b. A.3.c. A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.4. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d.	A.3. Wiara darem i zadaniem; Przymioty wiary; Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary. A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie; Bóg-Stwórca nieba i ziemi; Aniołowie.	A.3.1. wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga; A.3.2. uzasadnia, że wiara jest zadaniem; A.3.3. wymienia przymioty wiary; A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>grzech pierworodny, protoewangelia, Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha, prorok, anioł;</i> A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania.	A.3.b. wyraża wdzięczność za dar wiary; A.3.c. stara się żyć zasadami wiary; A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia relację z Bogiem naśladowując postaci biblijne.

16.	Co z niego wyrosło – historia Jakuba	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.4. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie, wyjście z Egiptu; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha</i> ; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania.	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia relację z Bogiem naśladując postaci biblijne.
17.	Najbardziej nielubiany brat - Józef i jego bracia	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.4. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie, wyjście z Egiptu; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha</i> ; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia relację z Bogiem

				zadania.	naśladować postaci biblijne.
18.	Daj na zgodę – Józef w Egipcie	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.4. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie, wyjście z Egiptu; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha</i> ; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania.	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia relację z Bogiem naśladowując postaci biblijne.
V. BOŻE TAJEMNICE W NASZYM ŻYCIU – ROK KOŚCIELNY (CZ. 1)					
19.	Matko, proś za nami! – modlitwa różańcowa	B.2.: B.2.2. B.2.d. D.5.: D.5.1. D.5.2. D.5.3. D.5.a. D.5.b.	B.2. Sens, przestanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła. D.5. Modlitwa różańcowa streszczeniem Ewangelii.	B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich; D.5.1. przedstawia, na czym polega odmawianie różańca, wymienia jego części i tajemnice; D.5.2. uzasadnia, że modlitwa różańcowa jest rozważaniem wydarzeń	B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych. D.5.a. kształtuje swoje życie na wzór Jezusa i Maryi; D.5.b. przejawia postawę szacunku oraz zaufania Bogu i Maryi;

		D.5.c.		z życia Jezusa i Maryi; D.5.3. uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina.	D.5.c. łączy modlitwę różańcową z codziennym życiem;
20.	Bądźcie świętymi! – uroczystość Wszystkich Świętych	B.1.: B.1.5. B.2.: B.2.1. B.2.4. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.d. B.2.e. B.2.f.	B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego. B.2. Sens, przestanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych.	B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia swoją pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych; B.2.e. kontynuuje praktykę pierwszych piątków i sobót miesiąca; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.
21.	Cały czas pamiętamy – Dzień Zaduszny	A.8.: A.8.4. A.8.a.	A.8. Istota zmartwychwstania umarłych, zbawienia i potępienia; Śmierć człowieka i czyściec; Koniec świata; paruzja; Sąd Ostateczny; Sens życia w	A.8.4. wyjaśnia nauczanie Kościoła o odpustach; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;	A.8.a. wierzy w zmartwychwstanie umarłych; A.8.b. akceptuje nauczanie Kościoła o

		<p>A.8.b. A.8.c. A.8.d. A.8.e. B.1.: B.1.5. B.2.: B.2.1. B.2.4. B.2.a.</p>	<p>kontekście rzeczy ostatecznych człowieka. B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego. B.2. Sens, przestanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych.</p>	<p>rzeczach ostatecznych; A.8.c. korzysta z możliwości przyjmowania odpustów; A.8.d. modli się za zmarłych; A.8.e. ufa Bogu i żyje w gotowości na przyjście Chrystusa; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego.</p>
22.	Jezus naszym Królem – uroczystość Chrystusa Króla	<p>B.2.: B.2.2. B.2.3. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.f.</p>	<p>B.2. Sens, przestanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich; B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych.</p>	<p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia swoją pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.</p>

23.	Pan przychodzi – Adwent	A.13.: A.13.11. B.1.: B.1.5. B.2.: B.2.1. B.2.4. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.d. B.2.f.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadczenia historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina. B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego. B.2. Sens, przestanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	A.13.11. w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych.	B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia swoją pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.
24.	Jedynie takie urodziny – Boże Narodzenie	A.13.: A.13.1 A.13.3. A.13.b. B.1.: B.1.5.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadczenia historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i	A.13.1. prezentuje biblijne, patrystyczne i pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; B.2.a. angażuje się w obchody roku

		<p>B.2.:</p> <p>B.2.1.</p> <p>B.2.4.</p> <p>B.2.4.</p> <p>B.2.a.</p> <p>B.2.c.</p> <p>B.2.d.</p> <p>B.2.f.</p>	<p>drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego.</p> <p>B.2. Sens, przestanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych.</p>	<p>liturgicznego B.2.b. pogłębia swoją pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego;</p> <p>B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych;</p> <p>B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.</p>
VI. BÓG WYPEŁNIA WARUNKI PRZYMIERZA					
25.	Ratunku!!! – niewola egipska	<p>A.11.:</p> <p>A.11.1.</p> <p>A.11.2.</p> <p>A.11.3.</p> <p>A.11.4.</p> <p>A.11.a.</p> <p>A.11.b.</p> <p>A.11.c.</p> <p>A.11.d.</p>	<p>A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.</p> <p>A.12. Judaizm; związek między ludem Starego a Nowego Przymierza.</p>	<p>A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie, wyjście z Egiptu;</p> <p>A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych;</p> <p>A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha</i>;</p> <p>A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich</p>	<p>A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych;</p> <p>A.11.b. słuca i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem;</p> <p>A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym;</p> <p>A.11.d. pogłębia relację z Bogiem</p>

		A.12.: A.12.1. A.12.a.		zadania; A.12.1. uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym.	naśladować postaci biblijne; A.12.a. zachowuje szacunek wobec wyznawców judaizmu.
26.	Niesamowita przygoda – powołanie Mojżesza	A.5.: A.5.1. A.5.a. A.5.b. A.10.: A.10.1. A.10.b. A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3 A.11.4. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d. A.12.: A.12.1.	A.5. Bóg objawia się człowiekowi; obraz Boga w chrześcijaństwie; Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawcza misja Jezusa Chrystusa. A.10. Objawienie Boże. A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. A.12. Judaizm; związek między ludem Starego a Nowego Przymierza.	A.5.1. wymienia sposoby Bożego Objawienia; A.10.1. Wyjaśnia pojęcia: <i>objawienie</i> ; A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie, wyjście z Egiptu; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha</i> ; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania; A.12.1. uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym.	A.5.a przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie; A.5.b. nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem; A.10.b poznaje Boże objawienie; A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia relację z Bogiem naśladować postaci biblijne;

		A.12.a.			A.12.a. zachowuje szacunek wobec wyznawców judaizmu.
27.	W drogę – wyjście Izraelitów z Egiptu	<p>A.10.:</p> <p>A.10.1.</p> <p>A.11.:</p> <p>A.11.1.</p> <p>A.11.2.</p> <p>A.11.3.</p> <p>B.4.:</p> <p>B.4.1.</p> <p>B.4.2.</p> <p>B.4.a.</p>	<p>A.10. Objawienie Boże.</p> <p>A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.</p> <p>B.4. Znaczenie i skutki sakramentu chrztu.</p>	<p>A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>objawienie</i>;</p> <p>A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie, wyjście z Egiptu;</p> <p>A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych;</p> <p>A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha</i>;</p> <p>B.4.1. wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu św.;</p> <p>B.4.2. omawia znaczenie i skutki chrztu św.</p>	<p>B.4.a. przejawia postawę wdzięczności Bogu za sakrament chrztu św.</p>
28.	W nieznanie, ale z przewodnikiem – Mojżesz prowadzi naród wybrany	<p>A.10.:</p> <p>A.10.5.</p> <p>A.10.a.</p> <p>A.10.b.</p> <p>A.10.d.</p> <p>A.11.:</p>	<p>A.10. Objawienie Boże.</p> <p>A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.</p> <p>B.4. Znaczenie i skutki sakramentu chrztu.</p>	<p>A.10.5. ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina;</p> <p>A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku</p>	<p>A.10.a. wierzy w prawdy zawarte w Bożym Objawieniu;</p> <p>A.10.b. poznaje Boże Objawienie;</p> <p>A.10.d. stara się odczytywać wydarzenia życiowe w</p>

		<p>A.11.1. A.11.2. A.11.3.</p> <p>B.4.:</p> <p>B.4.1. B.4.2. B.4.a.</p>		<p>chronologicznym: patriarchowie, wyjście z Egiptu;</p> <p>A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych;</p> <p>A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha</i>;</p> <p>B.4.1. wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu św.;</p> <p>B.4.2. omawia znaczenie i skutki chrztu św.</p>	<p>światło Bożego Objawienia;</p> <p>B.4.a. przejawia postawę wdzięczności Bogu za sakrament chrztu św.</p>
29.	Przymierze z Bogiem – Mojżesz na górze Synaj	<p>A.10.:</p> <p>A.10.1</p> <p>A.11.:</p> <p>A.11.1</p> <p>C.3.:</p> <p>C.3.1. C.3.2. C.3.3. C.3.a. C.3.b.</p>	<p>A.10. Objawienie Boże.</p> <p>A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.</p> <p>C.3. Dekalog; Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka.</p>	<p>A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>Dekalog</i>;</p> <p>A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: Przymierze na Synaju;</p> <p>C.3.1. wyjaśnia, czym są Boże przykazania;</p> <p>C.3.2. wyjaśnia sens Bożych przykazań;</p> <p>C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości.</p>	<p>C.3.a. wykazuje wolę zachowania Dekalogu;</p> <p>C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań.</p>

30.	Jak kochać Pana Boga? – Dekalog cz. I (Przykazania I-III)	C.1.: C.1.3. C.2.: C.2.2. C.2.c. C.2.e. C.3.: C.3.1. C.3.2. C.3.3. C.3.4. C.3.5. C.3.a. C.3.b.	C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść.; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć.; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść. C.2. Podstawowe pojęcia etyczne. C.3. Dekalog; Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka.	C.1.3. wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych; C.2.2. podaje hierarchię wartości wynikającą z wiary; C.3.1. wyjaśnia, czym są Boże przykazania; C.3.2. wyjaśnia sens Bożych przykazań; C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.4. omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim.	C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną; C.2.e. troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia; C.3.a. wykazuje wolę zachowania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań.
31.	Jak kochać siebie i innych? – Dekalog cz. II (Przykazania IV-X)	C.1.: C.1.3. C.2.: C.2.2. C.2.c. C.2.e. C.3.:	C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść.; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć.; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść. C.2. Podstawowe pojęcia etyczne. C.3. Dekalog; Dekalog wyrazem	C.2.2. podaje hierarchię wartości wynikającą z wiary; C.1.3. wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych; C.3.1. wyjaśnia, czym są Boże przykazania; C.3.2. wyjaśnia sens Bożych przykazań;	C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną; C.2.e. troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia;

		C.3.1. C.3.2. C.3.3. C.3.4. C.3.5. C.3.a. C.3.b.	troski Boga o dobro człowieka.	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.4. omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim.	C.3.a. wykazuje wolę zachowania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań.
32.	Otoczeni troską – wędrówka Izraelitów	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha.</i>	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia relację z Bogiem naśladując postaci biblijne.
33.	Dotarcie do celu – Ziemia Obiecana	A.11.: A.11.1. A.11.2.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie,	A.11.a. okazuje szacunek wobec

		A.11.3. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d.		wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>Opatrzność Boża, przymierze, patriarcha.</i>	słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia relację z Bogiem naśladowując postaci biblijne.
VII. BÓG WYZNACZA PRZYWÓDCÓW NARODU WYBRANEGO					
34.	Poprowadzić innych – sędziowie i królowie w historii narodu wybranego	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.4. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d. A.12.: A.12.1.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. A.12. Judaizm; Związek między ludem Starego a Nowego Przymierza.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania; A.12.1. uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym.	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia swoją relację z Bogiem, naśladowując postaci biblijne;

					<p>A.11.e. jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga;</p> <p>A.11.f. ufa Bożej Opatrzności;</p> <p>A.11.g. zachowuje Boże przykazania;</p> <p>A.12.a. zachowuje szacunek wobec judaizmu;</p> <p>A.12.b. przeciwstawia się antysemityzmowi.</p>
35.	Do czego zostałem wezwany? – powołanie Samuela	<p>A.11.:</p> <p>A.11.1.</p> <p>A.11.2.</p> <p>A.11.3.</p> <p>A.11.4.</p> <p>A.11.a.</p> <p>A.11.b.</p> <p>A.11.c.</p> <p>A.11.d.</p> <p>A.11.e.</p> <p>A.11.f.</p> <p>A.11.g.</p>	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.	<p>A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie;</p> <p>A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych;</p> <p>A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>patriarcha</i>;</p> <p>A.11.4. przedstawia biblijne przykłady</p>	<p>A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych;</p> <p>A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem;</p> <p>A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym;</p> <p>A.11.d. pogłębia swoją relację z Bogiem, naśladowując postaci biblijne;</p> <p>A.11.e. jest przekonany o</p>

				osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania.	kierowaniu światem przez Boga; A.11.f. ufa Bożej Opatrzności; A.11.g. zachowuje Boże przykazania.
36.	Arogancki król – historia Saula	A.11.: A.11.1. A.11.2. C.1.: C.1.2. C.1.4. C.1.5. C.1.a. C.1.b. C.2.: C.2.1. C.2.a. C.2.d.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść. C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; C.1.2. wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre; C.1.4. przedstawia konsekwencje dobra i zła; C.1.5. wskazuje przyczyny nieszczęść (śmierć, choroby, powódzie itp.) i zła (zbrodnie, wojny, przemoc, grabieże itp.);	C.1.a. stara się czynić dobro; C.1.b. podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu; C.2.a. kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary; C.2.d. swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie.

				C.2.1. opisuje podstawowe pojęcia etyczne: <i>sumienie, prawo Boże, wartości</i> .	
37.	Widzieć sercem – namaszczenie Dawida na króla	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.4. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d. A.11.e. A.11.f. A.11.g.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>patriarcha</i> ; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania.	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia swoją relację z Bogiem, naśladowując postaci biblijne; A.11.e. jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga; A.11.f. ufa Bożej Opatrzności; A.11.g. zachowuje Boże przykazania.
38.	Kto śpiewa... - historia króla Dawida	A.10.: A.10.1.	A.10. Natchnienie biblijne; Objawienie Boże; Biblia księgą wiary.	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>psalm</i> ; A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w	D.1.a. jest przekonany o potrzebie modlitwy; D.1.b. chętnie się

		<p>A.11.:</p> <p>A.11.1.</p> <p>A.11.2.</p> <p>D.1.:</p> <p>D.1.1.</p> <p>D.1.a.</p> <p>D.2.:</p> <p>D.2.1.</p> <p>D.2.4.</p> <p>D.2.a.</p> <p>D.2.b.</p>	<p>A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.</p> <p>D.1. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego; pojęcie modlitwy, rodzaje, formy, postawy podczas modlitwy.</p> <p>D.2. Biblijne wzory modlitwy i przykłady osób żyjących modlitwą</p>	<p>Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie;</p> <p>A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych;</p> <p>D.1.1. omawia, czym jest modlitwa i wskazuje jej konieczność w pogłębianiu więzi z Bogiem;</p> <p>D.2.1. na podstawie tekstów biblijnych wskazuje osoby żyjące modlitwą oraz formy modlitwy;</p> <p>D.2.4. formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami.</p>	<p>modli;</p> <p>D.2.a. w modlitwie inspirowane się przykładami biblijnymi;</p> <p>D.2.b. świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem.</p>
39.	Rezolutny Jaś – historia króla Salomona	<p>A.11.:</p> <p>A.11.1.</p> <p>A.11.2.</p> <p>A.11.a.</p> <p>A.11.b.</p> <p>A.11.c.</p>	<p>A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.</p>	<p>A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu,</p>	<p>A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych;</p> <p>A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem;</p> <p>A.11.c. dokonuje</p>

		A.11.d. A.11.e. A.11.f. A.11.g.		wędrowka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych.	refleksji nad słowem Bożym; A.11.d. pogłębia swoją relację z Bogiem, naśladowując postaci biblijne; A.11.e. jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga; A.11.f. ufa Bożej Opatrzności; A.11.g. zachowuje Boże przykazania.
VIII. BÓG MÓWI DO CZŁOWIEKA					
40.	Kto to mówi? – prorocy	A.11.: A.11.1. A.11.3. A.11.4. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.d. A.11.e. A.11.f.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrowka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>prorok</i> ; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich	A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych; A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem; A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem Bożym; A.11.e. jest przekonany o kierowaniu światem

		A.11.g. F.2.: F.2.1. F.2.b.		zadania; F.2.1. opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych.	przez Boga; A.11.f. ufa Bożej Opatrzności; A.11.g. zachowuje Boże przykazania; F.2.b. angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła.
41.	Tyle do zrobienia – historia Eliasza	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.4. C.4.: C.4.1. C.4.2. C.4.a. C.4.d.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>prorok</i> ; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania; C.4.1. uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka; C.4.2. wyjaśnia, że zabobon,	C.4.a. stawia Pana Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu; C.4.d. wykazuje troskę o chrześcijańskie świętowanie niedzieli.

				bałwochwalstwo, wróżbiarstwo oraz magia są wynikiem fałszywego obrazu Boga;	
42.	Aslan się pojawi... wkrótce – proroctwa Izajasza	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.4. A.11.f. A.12.: A.12.2. A.13.: A.13.9. A.13.b.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. A.12. Judaizm; Związek między ludem Starego a Nowego Przymierza. A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>prorok</i> ; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania; A.12.2. wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (wiara w Boga, etyka – przykazania Boże, Stary Testament jako słowo Boże, nadzieja na ostateczne nadejście królestwa Bożego); A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa	A.11.f. ufa Bożej Opatrzności; A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem przez poznawanie Jego Osoby i nauczania.

				Chrystusa.	
43.	1...2...3... Szukam! – historia Jonasz	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.3. A.11.4. B.7.: B.7.1. C.1.: C.1.4. C.1.8. C.1.a. C.1.b. C.1.c. C.1.d. C.2.: C.2.5.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. B.7. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania. C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chryścjanin wobec zła i nieszczęść. C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.3. wyjaśnia pojęcia: <i>prorok</i> ; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania; B.7.1. wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty; C.1.4. przedstawia konsekwencje dobra i zła; C.1.8. wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu; C.2.5. omawia sposoby kształtowania sumienia, zwłaszcza w kontekście sakramentu pokuty i pojednania.	C.1.a. stara się czynić dobro; C.1.b. podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu; C.1.c. pomaga ludziom potrzebującym; C.1.d. ufa Bogu w trudnych doświadczeniach.

44.	Czy cierpienie jest karą? – historia Hioba	A.7.: A.7.5. A.7.e. A.11.: A.11.2. A.11.d. A.11.f. A.13.: A.13.14.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła. A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.	A.7.5. opisuje sposoby działalności złego ducha; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.13.14. omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci.	A.7.e. podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu; A.11.d. pogłębia swoją relację z Bogiem, naśladowując postaci biblijne; A.11.f. ufa Bożej Opatrzności.
45.	Superbohater – historia Tobiasza	A.3.: A.3.2. A.3.c. A.10.: A.10.1. A.11.: A.11.2. A.11.g. C.1.: C.1.7. C.1.a. C.1.c.	A.3. Wiara darem i zadaniem; Przymioty wiary; Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary. A.10. Natchnienie biblijne; Objawienie Boże; Biblia księgą wiary. A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chrześcijanin wobec zła i	A.3.2. uzasadnia, że wiara jest zadaniem; A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>miłosierdzie</i> ; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; C.1.7. podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść; C.2.1. opisuje podstawowe pojęcia etyczne: <i>powinność moralna</i> ; C.10.1. interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (Nowego przykazania).	A.3.c. stara się żyć według zasad wiary; A.11.g. zachowuje Boże przykazania; C.1.a. stara się czynić dobro; C.1.c. pomaga ludziom potrzebującym; C.10.b. pogłębia postawę służby.

		<p>C.2.: C.2.1.</p> <p>C.10.: C.10.1. C.10.b.</p>	<p>nieszczęść.</p> <p>C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).</p> <p>C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; Nowe przykazanie miłości; Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania; Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia.</p>		
IX. WYBRANI PRZEZ BOGA					
46.	Mówiłem, że tak będzie – wygnanie babilońskie	<p>A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.a. A.11.b. A.11.c. A.11.e.</p>	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów,	<p>A.11.a. okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych;</p> <p>A.11.b. słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem;</p> <p>A.11.c. dokonuje refleksji nad słowem</p>

		A.11.f. A.11.g.		pierwsi królowie, niewola babilońska, A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych.	Bożym; A.11.e. jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga; A.11.f. ufa Bożej Opatrzności; A.11.g. zachowuje Boże przykazania.
47.	Bądź wierny! – historia Daniela	A.7.: A.7.4. A.7.b. A.7.c. A.11.: A.11.1. A.11.2. C.3.: C.3.a.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła. A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. C.3.Dekalog. Wartości, których bronią przykazania. Norma – wartość – autorytet. Dekalog wyrazem troski Boga o człowieka. Wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń.	A.7.4. przedstawia skutki grzechu; A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie, niewola babilońska, powstanie machabejskie, sytuacja Izraela przed narodzeniem Jezusa Chrystusa; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych.	A.7.b. troszczy się o przymnażanie dobra w świecie; A.7.c. unika zła; C.3.a. wykazuje wolę zachowania Dekalogu.

48.	Siły bez końca – dawanie świadectwa wiary	A.11.: A.11.1. A.11.2. A.11.4. A.11.f. A.11.g. F.3.: F.3.c.	A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie. F.3. Główne religie w świecie. Podobieństwa i różnice pomiędzy chrześcijaństwem i wielkimi religiami.	A.11.1. przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: stworzenie świata (nieba i ziemi), grzech pierwszych rodziców, protoewangelia, Kain i Abel, Noe i potop, budowa wieży Babel, patriarchowie, wyjście z Egiptu, wędrówka do Ziemi Obiecanej, Przymierze na Synaju, epoka sędziów, pierwsi królowie, niewola babilońska; A.11.2. prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia wybranych postaci starotestamentalnych; A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania.	A.11.f. ufa Bożej Opatrzności; A.11.g. zachowuje Boże przykazania; F.3.c. swoim życiem daje świadectwo i wyznawanej wierze w Chrystusa.
49.	Przodkowie Jezusa – rodowód Jezusa	A.13.: A.13.1. A.13.3. A.13.b. A.13.d.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.	A.13.1. prezentuje biblijne, patrystyczne i pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym.	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; A.13.d. odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza;
50.	Nasi starsi bracia w wierze - Judaizm	A.12.: A.12.1.	A.12. Judaizm; Związek między ludem Starego a Nowego Przymierza.	A.12.1. uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym; A.12.2. wskazuje na różnice i	A.12.a. zachowuje szacunek wobec wyznawców judaizmu;

		A.12.2. A.12.3. A.12.4. A.12.a. A.12.b.		<p>podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (wiara w Boga, etyka – przykazania Boże, Stary Testament jako słowo Boże, nadzieja na ostateczne nadejście królestwa Bożego);</p> <p>A.12.3. uzasadnia, że antysemityzm jest grzechem;</p> <p>A.12.4 podaje, kiedy w Kościele obchodzimy Dzień Judaizmu.</p>	A.12.b. przeciwstawia się antysemityzmowi.
X. BOŻE TAJEMNICE W NASZYM ŻYCIU – ROK KOŚCIELNY (CZ. 2)					
51.	Jezu, pomóż nam wrócić – Wielki Post	A.13.: A.13.9. A.13.10. A.13.b. B.1.: B.1.5. B.2.: B.2.1. B.2.4. B.2.6. B.2.a. B.2.c. B.2.d. B.2.f.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadczenia historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina. B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego. B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa	A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa; A.13.10. wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego. B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego B.2.b. pogłębia swoją pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych;

			i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	Jezusa, Maryi oraz świętych; B.2.6. omawia praktyki ascetyczne w Kościele.	B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.
52.	Trzy najważniejsze dni – Triduum Paschalne	<p>A.13.:</p> <p>A.13.9.</p> <p>A.13.10.</p> <p>A.13.b.</p> <p>B.1.:</p> <p>B.1.4.</p> <p>B.1.5.</p> <p>B.1.a.</p> <p>B.1.b.</p> <p>B.2.:</p> <p>B.2.1.</p> <p>B.2.4.</p> <p>B.2.a.</p> <p>B.2.b.</p> <p>B.2.c.</p> <p>B.2.d.</p> <p>B.2.f.</p>	<p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego.</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa;</p> <p>A.13.10. wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka;</p> <p>B.1.4. rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje;</p> <p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych.</p>	<p>A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania;</p> <p>B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła;</p> <p>B.1.b. poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem;</p> <p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego;</p> <p>B.2.b. pogłębia swoją pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w</p>

					tajemnicach roku liturgicznego; B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.
53.	Jezus żyje! – Zmartwychwstanie Jezusa	<p>A.13.: A.13.3. A.13.9. A.13.10. A.13.b.</p> <p>B.1.: B.1.5. B.1.a. B.1.b.</p> <p>B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.4. B.2.a. B.2.c.</p>	<p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego.</p> <p>B.2 Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku</p>	<p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa;</p> <p>A.13.10. wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka;</p> <p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.2 wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski</p>	<p>A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania;</p> <p>B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła;</p> <p>B.1.b. poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem;</p> <p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego B.2.b. pogłębia swoją pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w</p>

		B.2.d. B.2.f.	liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	i świętych polskich; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych.	tajemnicach roku liturgicznego; B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.
54.	Zwyczajny zwyczaj – tradycje i zwyczaje wielkanocne	A.10.: A.10.2. A.10.c B.1.: B.1.4. B.1.a. B.1.b.	A.10. Natchnienie biblijne; Objawienie Boże; Biblia księgą wiary. B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego.	A.10.2. charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją; B.1.4. rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje.	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła; B.1.b. poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem;
55.	Jezus jest z nami – uroczystość Bożego Ciała	B.2.: B.2.2. B.2.3. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.d.	B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich; B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach	B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia swoją pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego;

		B.2.f.		liturgicznych.	B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.
56.	Wakacyjna przygoda z Jezusem	C.4.: C.4.1. C.4.5. C.4.d. D.1.: D.1.1. D.1.2. D.1.a. D.1.b. D.1.c.	C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu. D.1. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego; Pojęcie modlitwy, rodzaje, formy postawy podczas modlitwy.	C.4.1. Uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka; C.4.5. omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu; D.1.1. omawia, czym jest modlitwa i wskazuje jej konieczność w pogłębianiu więzi z Bogiem; D.1.2. uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina.	C.4.d. wykazuje troskę o chrześcijańskie świętowanie niedzieli; D.1.a. jest przekonany o potrzebie modlitwy; D.1.b. chętnie się modli; D.1.c. przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy.
57-62.	Lekcje powtórzeniowe				

ROZKŁAD MATERIAŁU Z RELIGII DLA KLASY **VI** SZKOŁY PODSTAWOWEJ
 WEDŁUG PODRĘCZNIKA „**CHRYSTUS NASZYM ZBAWICIELEM**” NR WK/5-8/2022/2
 ZGODNY Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ KATECHEZY KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W POLSCE
 ORAZ PROGRAMEM NAUCZANIA „**BÓG ZBAWIA MNIE DZIŚ**” WK/5-8/2021

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi znajduje się w Indywidualnym Programie Edukacyjno - Terapeutycznym każdego ucznia.

OPRACOWANIE: MGR LIC. ANNA ŚWITAŁA, KS. MGR LIC. ARTUR JUZWA, KS. MGR MICHAŁ KRUPA

LP.	TEMAT KATECHEZY	NR PODSTAWY PROGRAMOWEJ	TREŚCI	WYMAGANIA SZCZEGÓLWE Uczeń:	POSTAWY Uczeń:
XI. BÓG WYPEŁNIA OBIETNICĘ DANĄ W STARYM TESTAMENCIE					
57.	Dotrzymałem słowa – wypełnienie obietnic Starego Testamentu	A.10.: A.10.a. A.10.b. A.10.b. A.10.d.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia księgą wiary; A.11. Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie;	A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym.	A.10.a. wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym; A.10.b. poznaje Boże Objawienie; A.10.d. stara się odczytywać wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego;

		<p>A.11.: A.11.4.</p> <p>A.13.: A.13.3.</p> <p>B.2.: B.2.f.</p>	<p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; nabożeństw.</p>		<p>B.2.f. kontynuuje praktykę pierwszych piątków i sobót miesiąca.</p>
58.	Najlepsza wiadomość – Ewangelia Jezusa Chrystusa	<p>A.9.: A.9.2. A.9.3. A.9.4. A.9.a. A.9.c.</p> <p>A.10.: A.10.1. A.10.7. A.10.e.</p> <p>A.13.: A.13.5. A.13.c.</p>	<p>A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu;</p> <p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia księgą wiary;</p> <p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.</p>	<p>A.9.2. przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych;</p> <p>A.9.3. wymienia księgi Starego i Nowego Testamentu;</p> <p>A.9.4. rozróżnia rodzaje i gatunki literackie w Biblii;</p> <p>A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego, Ewangelia, ewangelie synoptyczne, apokalipsa</i>;</p> <p>A.10.7. podaje zasady i uzasadnia wartość indywidualnej lektury Pisma Świętego;</p> <p>A.13.5. charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii.</p>	<p>A.9.a. wierzy, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka;</p> <p>A.9.c. sięga po lekturę Pisma Świętego;</p> <p>A.10.e. podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego;</p> <p>A.13.c. uważnie słucha i czyta słowo Boże;</p>
59.	Ludzie listy piszą – Listy Nowego Testamentu	<p>A.9.: A.9.2.</p>	<p>A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne,</p>	<p>A.9.2. przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (listy apostołskie);</p>	<p>A.9.a. wierzy, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka;</p>

		A.9.3. A.9.4. A.9.a. A.9.c. A.10.: A.10.1. A.10.7. A.13.: A.13.c.	zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu; A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.	A.9.3. wymienia księgi Nowego Testamentu; A.9.4. rozróżnia rodzaje i gatunki literackie w Biblii; A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>kanon Pisma Świętego, Ewangelia, apokalipsa</i> ; A.10.7. podaje zasady i uzasadnia wartość indywidualnej lektury Pisma Świętego.	A.9.c. sięga po lekturę Pisma Świętego; A.13.c. uważnie słucha i czyta słowo Boże.
60.	Coraz wyżej – rok liturgiczny Kościoła	A.10.: A.10.5. A.10.c. B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.a. B.2.b. B.2.c.	A.10. Biblia księgą wiary; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	A.10.5. ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie.	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia własną pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.
61.	W dialogu z Bogiem – Liturgia Kościoła	A.13.: A.13.c. B.1.: B.1.1.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa;	B.1.1. charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (dar i odpowiedź); B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w	A.13.c. uważnie słucha i czyta słowo Boże; B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła;

		B.1.a. B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.7.	B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich; B.2.7. przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła.	B.1.b. poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem; B.1.c. z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne.
XII. Moc Boża Objawiona w Działaniu Jezusa					
62.	Przygotuj się! – Jan Chrzciciel – ostatni prorok Starego Testamentu	A.13.: A.13.3. A.13.b. A.13.c. B.2.: B.2.2. B.2.d.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym.	A.11.4. przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości wybranych świętych.	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; A.13.c. uważnie słucha i czyta słowo Boże; B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych.
63.	Ukochany Syn – chrzest Jezusa i rozpoczęcie publicznej działalności	A.7.: A.7.e. A.10.: A.10.1. A.13.:	A.7. Działalność złego ducha (szatana); A.10. Biblia księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>objawienie</i> ; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym.	A.7.e. podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu; A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania.

		A.13.3. A.13.b.			
64.	Posyłam was – Jezus wybiera apostołów	A.13.: A.13.3 A.13.5. C10.: C.10.4. C.10.5. C.10.c. C.10.d. E.2.: E.2.2. E.2.8. E.2.c.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia; E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.5. charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii; C.10.4. omawia różne formy powołania w świetle życia Ewangelią (małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane); C.10.5. wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania; E.2.1. na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła; E.2.8. wyjaśnia pojęcia: <i>biskup</i> , <i>diecezja</i> .	C.10.c. modli się o rozeznanie swojego powołania; C.10.d. modli się o nowe powołania; E.2.c. odpowiedzialnie podejmuje zadania wżyciu Kościoła, a zwłaszcza parafii.
65.	Chcesz być szczęśliwy? – kazanie na górze (osiem błogosławieństw)	A.13.: A.13.3 A.13.8. A.13.b. C9.:	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.8. przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na górze;	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą

		C.9.1. C.9.2. C.9.4. C.9.5. C.9.b. C.9.c.	troski Boga o szczęście człowieka.	C.9.1. wymienia Osiem błogosławieństw; C.9.2. omawia związek Dekalogu i Kazania na górze; C.9.4. uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia; C.9.5. uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach.	błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia; C.9.c. świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.
66.	Klucze do królestwa – prymat św. Piotra	A.13.: A.13.3. E.2.: E.2.1. E.2.8. E.2.b. E.2.c. E.4.: E.4.1.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; E.4. Działalność wybranych postaci świętych.	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; E.2.1. na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła; E.2.8. wyjaśnia pojęcia: <i>papież</i> , <i>prymat papieża</i> , <i>Stolica Apostolska</i> , <i>namiestnik Chrystusa</i> ; E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: świętych papieży XX w.	E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.2.c. odpowiedzialnie podejmuje zadania wżyciu Kościoła, a zwłaszcza parafii.
67.	Cudotwórca – Jezus czyni cuda	A.13.: A.13.3. A.13.16. A.13.b.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa, Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; C.4. Trzy pierwsze	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania;

		C.4.: C.4.c.	przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek.	A.13.16. dokonuje aktualizacji faktów związanych i wybranymi wydarzeniami i postaciami Starego i Nowego Testamentu; A.13.17. zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła.	C.4.c. nie nadużywa imienia Bożego.
68.	Niezwykły lekarz – Jezus uzdrawia	A.13.: A.13.3. A.13.16. A.13.b.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa, Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa.	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.16. dokonuje aktualizacji faktów związanych i wybranymi wydarzeniami i postaciami Starego i Nowego Testamentu; A.13.17. zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła.	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania.
69.	Game over? – Jezus wskrzesza	A.13.: A.13.3. A.13.16. A.13.17. B.7.: B.7.a. B.7.b.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa, Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; B.7. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania.	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.16. dokonuje aktualizacji faktów związanych i wybranymi wydarzeniami i postaciami Starego i Nowego Testamentu; A.13.17. zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła.	B.7.a. wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty; B.7.b. dobrze przygotowuje się do sakramentu pokuty.

XIII. JEZUS ZAPRASZA DO PRZYJAŹNI ZE SOBĄ					
70.	Smak świata i światło ziemi – świadczyć życiem	C.9: C.9.2. C.9.b. C.9.c. F.2.: F.2.1. F.3.: F.3.c.	C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci; F.3. Główne religie w świecie. Podobieństwa i różnice pomiędzy chrześcijaństwem i wielkimi religiami.	C.9.2. omawia związek Dekalogu i Kazania na górze; F.2.1. opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych.	C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia; C.9.c. świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami; F.3.c. swoim życiem daje świadectwo o wyznawanej wierze w Chrystusa.
71.	Ukryty obraz – przypowieść o miłosiernym Samarytaninie	A.13.: A.13.3. A.13.b. A.13.e. F.2.: F.2.c. F.2.d.	A.13. Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu	A.13.13. wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieści (o miłosiernym Samarytaninie).	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; A.13.e. stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego; F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym;

			społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.		F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.
72.	Za siedmioma górami... - przypowieści o Królestwie Bożym	A.10.: A.10.1. A.13.: A.13.6. A.13.7. A.13.b. A.13.e.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina.	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>przypowieść</i> ; A.13.6. omawia wybrane przypowieści o Królestwie Bożym; A.13.7. wyjaśnia, na czym polega Dobra Nowina o Królestwie Bożym.	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; A.13.e. stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego.
73.	Ojciec i syn – przypowieść o miłosiernym Ojcu	A.10.: A.10.1. A.13.: A.13.13. A.13.b. B.7.: B.7.1. B.7.a. B.7.c.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina; B.7. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania.	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>przypowieść</i> ; A.13.13. wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieści (o miłosiernym ojcu); B.7.1. wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty.	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; B.7.a. wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty; B.7.c. z wiarą, regularnie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania.
74.	Robotnicy z jedenastej godziny – przypowieść o robotnikach w winnicy	A.10.: A.10.1. A.13.:	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>przypowieść</i> ; A.13.13. wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością, powołując się na	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania;

		A.13.13. A.13.b. A.13.e. E.1.: E.1.b.	wzwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina; E.1. W wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych.	przypowieści (o robotnikach w winnicy).	A.13.e. stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego; E.1.b. angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny.
75.	Lustreczko, powiedz przecie – przypowieść o celniku i faryzeuszu	A.10.: A.10.1. A.12.: A.12.a. A.13.: A.13.13. A.13.b. A.13.e. C.3.: C.3.4. E.1.: E.1.b.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.12. Judaizm, związek między ludem Starego i Nowego Przymierza; A.13. Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina; C.3. Wartości, których bronią przykazania. Norma – wartość – autorytet.	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>przypowieść</i> ; A.13.13. wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieści (o faryzeuszu i celniku); C.3.4. omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek.	A.12.a. zachowuje szacunek wobec wyznawców judaizmu; A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; A.13.e. stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego.
XIV. Tajemnica Wcielenia Syna Bożego					
76.	„Chińczyk” - Adwent	A.10.: A.10.b.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;	B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i	A.10.b. poznaje Boże Objawienie;

		A.10.c. B.2.: B.2.1. B.2.3. B.2.4. B.2.a. B.2.a.	B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar Adwentu.	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia własną pobożność.
77.	Czy Bóg ma mamę? – dogmat o Bogarodzicy	A.13.: A.13.3. A.13.4. A.13.12. B.2.: B.2.8. B.2.d. E.2.: E.2.8. E.2.a.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; E.2. Struktura i ustrój Kościoła.	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.4. uzasadnia różnice między Chrystusem a innymi osobami mającymi wpływ na dzieje ludzkości; A.13.12. Wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże Macierzyństwo E.2.8. wyjaśnia pojęcia: <i>dogmat</i> , <i>sobór</i> .	B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych; E.2.a. Daje świadectwo wiary.
78.	Z pamiętnika ewangelistów – Boże Narodzenie	A.9.: A.9.4. A.9.c.	A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne,	A.9.4. rozróżnia rodzaje i gatunki literackie w Biblii; A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>ewangelie</i> ;	A.9.c. sięga po lekturę Pisma Świętego; A.10.b. poznaje Boże Objawienie;

		<p>A.10.: A.10.1. A.10.b. A.10.c.</p> <p>B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.3. B.2.4. B.2.a. B.2.b.</p>	<p>zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu;</p> <p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>A.13.5. charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie;</p> <p>B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych;</p> <p>B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Narodzenia Pańskiego.</p>	<p>A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne;</p> <p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego;</p> <p>B.2.b. pogłębia własną pobożność.</p>
79.	Niezwykli – dziewictwo Maryi	<p>A.13.: A.13.3. A.13.4. A.13.12.</p> <p>B.2.: B.2.2. B.2.8. B.2.d.</p> <p>E.2.:</p>	<p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i</p>	<p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>A.13.12. Wyjaśnia dogmaty maryjne: Wierzyście Dziewictwo;</p> <p>B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich;</p>	<p>B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych;</p> <p>E.2.a. Daje świadectwo wiary.</p>

		E.2.8. E.2.a.	uroczystości roku liturgicznego; E.2. Struktura i ustrój Kościoła.	E.2.8. wyjaśnia pojęcia: <i>dogmat</i> .	
80.	Prezenty – Objawienie Pańskie	A.10.: A.10.2. A.10.4. A.10.c. A.13.: A.13.3. A.13.17. B.2.: B.2.2. B.2.a.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.	A.10.2. charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją; A.10.4. Wyjaśnia różnice między Objawieniem Bożym, a objawieniami prywatnymi; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.17. zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie.	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego.
81.	Światło – Ofiarowanie Jezusa w świątyni	A.13.: A.13.3 B.2.: B.2.a. C.10.: C.10.4.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina;	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; C.10.4. omawia różne formy powołania w świetle życia Ewangelią (małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane), E.2.8. wyjaśnia pojęcie	B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; C.10.d. modli się o nowe powołania.

		<p>C.10.d.</p> <p>E.2.:</p> <p>E.2.8</p>	<p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła;</p> <p>C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania;</p> <p>E.2. Struktura i ustrój Kościoła. Kościół mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotą wiernych w Duchu Świętym.</p>	<p><i>życie konsekrowane.</i></p>	
82.	Gdyby nie Ona – wesele w Kanie Galilejskiej	<p>A.13.:</p> <p>A.13.3.</p> <p>A.13.16.</p> <p>A.13.17.</p> <p>A.13.b.</p> <p>B.2.:</p> <p>B.2.2.</p> <p>B.2.d.</p>	<p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa.</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego;</p> <p>E.2. Struktura i ustrój Kościoła.</p>	<p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>A.13.16. dokonuje aktualizacji faktów związanych i wybranymi wydarzeniami i postaciami Starego i Nowego Testamentu;</p> <p>A.13.17. zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła;</p>	<p>A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania;</p> <p>B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych;</p> <p>E.2.a. Daje świadectwo wiary.</p>

		E.2.: E.2.8. E.2.a.		B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich; E.2.8. wyjaśnia pojęcia: <i>dogmat</i> .	
XV. WYPEŁNIENIE WOLI OJCA					
83.	Remont – Wielki Post, rekolekcje	A.10.: A.10.c. B.2.: B.2.1. B.2.3. B.2.4. B.2.a. B.7.: B.7.3. B.7.a. B.7.c. C.1.: C.1.b.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; B.7. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania; C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.	B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar Wielkiego Postu. B.7.3. opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania; C.1.8. wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu.	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.7.a. wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty; B.7.c. z wiarą, regularnie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania; C.1.b. podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu.
84.	Co ja widzę? - Przemienienie na Górze Tabor –	A.13.: A.13.3. A.13.16.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie,	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez

	zapowiedź Męki i objawienie chwały	A.13.17. A.1.3.b. E.1.: E.1.b.	działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej;	Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.16. dokonuje aktualizacji faktów związanych i wybranymi wydarzeniami i postaciami Starego i Nowego Testamentu; A.13.17. zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła.	poznawanie jego Osoby i nauczania; E.1.b. angażuje się we własny rozwój emocjonalny i społeczny.
85.	Ach, te pokusy – Jezus odrzuca pokusy	A.7.: A.7.3. A.7.5. A.7.c. A.7.d. A.7.e. A.13.: A.13.3. C.1.: C.1.8.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.	A.7.3. wyjaśnia pojęcie wolnej woli; A.7.5. opisuje sposoby działalności złego ducha; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym. C.1.8. wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu;	A.7.c. unika zła; A.7.d. wierzy w istnienie piekła i szatana; A.7.e. podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu.
86.	Hosanna – Niedziela Palmowa	A.10.: A.10.6. A.10.c. A.13.: A.13.3.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie,	A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.

		<p>B.2.:</p> <p>B.2.1.</p> <p>B.2.2.</p> <p>B.2.3.</p> <p>B.2.a.</p> <p>B.2.c</p>	<p>działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie;</p> <p>B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych.</p>	
87.	Święty czas – Triduum Paschalne	<p>A.10.:</p> <p>A.10.6.</p> <p>A.13.:</p> <p>A.13.3.</p> <p>A.13.9.</p> <p>B.2.:</p> <p>B.2.1.</p> <p>B.2.2.</p> <p>B.2.3.</p> <p>B.2.4.</p> <p>B.2.a.</p> <p>B.2.b.</p> <p>B.2.c.</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym.</p>	<p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;</p> <p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych;</p>	<p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego;</p> <p>B.2.b. pogłębia własną pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.</p>

				B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego i okresu Wielkiego Postu.	
88.	Zdrada – Judasz zdradza Jezusa	<p>A.7.:</p> <p>A.7.2.</p> <p>A.7.3.</p> <p>A.7.4.</p> <p>A.7.5.</p> <p>A.13.:</p> <p>A.13.3.</p> <p>A.13.9.</p> <p>B.7.:</p> <p>B.7.a.</p> <p>B.7.c.</p> <p>C.1.:</p> <p>C.1.b.</p>	<p>A.7. Działalność złego ducha (szatana);</p> <p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.7. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania;</p> <p>C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.</p>	<p>A.7.2. wskazuje przyczyny zła;</p> <p>A.7.3. wyjaśnia pojęcie wolnej woli;</p> <p>A.7.4. przedstawia skutki zła (grzechu);</p> <p>A.7.5. opisuje sposoby działalności złego ducha.</p> <p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.</p>	<p>B.7.a. wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty;</p> <p>B.7.c. z wiarą, regularnie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania;</p> <p>C.1.b. podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu.</p>
89.	Przy wspólnym stole –Ostatnia Wieczerza	<p>A.10.:</p> <p>A.10.1.</p> <p>A.10.6.</p> <p>A.13.:</p> <p>A.13.3.</p> <p>B.1.:</p> <p>B.1.4.</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa;</p>	<p>A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>Pascha</i></p> <p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;</p> <p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p>	<p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego;</p> <p>B.6.a. wierzy w realną obecność Chrystusa w Eucharystii;</p> <p>B.6.b. zachowuje postawę szacunku wobec Eucharystii;</p>

		<p>B.2.: B.2.1. B.2.c. B.6.: B.6.1. B.6.a. B.6.b. B.6.d.</p>	<p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła; B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości.</p>	<p>B.1.4. rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.6.1. wyjaśnia rozumienie Eucharystii jako ofiary Chrystusa i Kościoła oraz uczy miłości.</p>	<p>B.6.d. stara się przyjmować Komunię św. podczas Mszy św.</p>
90.	Świadkowie cierpienia – męka Jezusa	<p>A.13.: A.13.1. A.13.2. A.13.3. B.2.: B.2.b. B.2.c. B.2.f.</p>	<p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>A.13.1. prezentuje biblijne, patrystyczne i pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa; A.13.2. omawia teorie negujące historyczność Jezusa i przedstawia kontrargumenty; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym.</p>	<p>B.2.b. pogłębia własną pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.</p>

91.	738 metrów – droga krzyżowa Jezusa	<p>A.10.: A.10.6.</p> <p>A.13.: A.13.1. A.13.3. A.13.9.</p> <p>B.1.: B.1.4.</p> <p>B.2.: B.2.1. B.2.a. B.2.c.</p> <p>C.10.: C.10.b.</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła;</p> <p>C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego.</p>	<p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;</p> <p>A.13.1. prezentuje biblijne, patrystyczne i pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa;</p> <p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina.</p>	<p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego;</p> <p>C.10.b. rozwija postawę służby.</p>
92.	Dziewiąta godzina – śmierć Jezusa	<p>A.13.: A.13.3. A.13.9.</p> <p>B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.3.</p>	<p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia –</p>	<p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i</p>	<p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego;</p> <p>B.2.b. pogłębia własną pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego;</p>

		B.2.4. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.f.	błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie; B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego i okresu Wielkiego Postu.	B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.
93.	Wielka cisza – Wielka Sobota	A.13.: A.13.3. A.13.9. A.13.a. B.2.: B.2.1. B.2.3. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.f.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych.	A.13.a. wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia własną pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.

94.	Wstęp, rozwinięcie, zakończenie – Wigilia Paschalna	A.10.: A.10.6. A.10.c. A.13.: A.13.9. B.1.: B.1.4. B.2.: B.2.1. B.2.3. B.2.4. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.f.	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi. A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa; B.1.4. rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego i okresu Wielkiego Postu.	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia własną pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.
95.	To dopiero jest moc! – Zmartwychwstanie	A.6.: A.6.1. A.6.2. A.6.3. A.6.a. A.6.b. A.6.c.	A.6. Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, nadzieja chrześcijańska; A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa	A.6.1. przytacza biblijne relacje o pustym grobie i chrystofaniach; A.6.2. wymienia argumenty za prawdziwością zmartwychwstania Jezusa; A.6.3. przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej;	A.6.a. wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa; A.6.b. broni chrześcijaństwa, używając argumentów za zmartwychwstaniem Jezusa; A.6.c. wzbudza akty wiary, nadziei i miłości;

		<p>A.10.: A.10.a.</p> <p>A.13.: A.13.3. A.13.9.</p> <p>B.2.: B.2.1. B.2.4.</p>	<p>historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego.</p>	<p>A.10.a. wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym.</p>
96.	Tak czerwona, że aż biała – niedziela miłosierdzia	<p>A.10.: A.10.a. A.10.1.</p> <p>A.13.: A.13.9. A.13.17.</p> <p>B.2.: B.2.1. B.2.2.</p> <p>B.7.: B.7.a.</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła;</p>	<p>A.10.1. wyjaśnia pojęcia: <i>miłosierdzie</i>;</p> <p>A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa;</p> <p>A.13.17. zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p>	<p>B.7.a. wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty;</p> <p>D.1.b. chętnie się modli.</p>

		D.1.: D.1.b.	B.7. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania; D.1. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga.	B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie.	
97.	Do zobaczenia! - Wniebowstąpienie	A.3.: A.3.2. A.13.: A.13.3. B.2.: B.2.2. F.1.: F.1.1. F.1.2. F.1.3. F.1.c. F.2.: F.2.1. F.2.a. F.2.b.	A.3. Wiara darem i zadaniem; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa. B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła; F.1. Misyjna działalność Kościoła; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa.	A.3.2. uzasadnia, że wiara jest zadaniem; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie; F.1.1. wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła; F.1.2. w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność; F.1.3. omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowania osób duchownych i świeckich; F.2.1. opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych.	F.1.c. przejawia postawę misyjną; F.2.a. włącza się w różne formy apostołstwa; F.2.b. angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła.

98.	Siła z nieba – Zesłanie Ducha Świętego	A.14.: A.14.1. A.14.2. A.14.a. A.14.b. A.14.c. B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.4.	A.14. Duch Święty, natura trzeciej Osoby Boskiej, działanie Ducha świętego w Kościele i w życiu chrześcijanina; dary Ducha Świętego; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.	A.14.1. opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła; A.14.2. wymienia i omawia dary Ducha Świętego i wyjaśnia ich znaczenie; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego.	A.14.a. wierzy w Ducha Świętego; A.14.b. otwiera się na działanie i dary Ducha Świętego; A.14.c. stara się na co dzień dzielić owocami Ducha Świętego.
XVI. NAŚLADOWANIE CHRYSZTUSA					
99.	Jeden po drugim – początki wspólnoty Kościoła	E.2.: E.2.1. E.2.7. E.2.8. E.2.9. E.2.b. E.3.:	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty	E.2.1. na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła; E.2.7. opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła; E.2.8. wyjaśnia pojęcia: papież, biskup, diecezja, prezbiter, parafia, proboszcz; E.2.9. podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni	E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła; E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy.

		E.3.1. E.3.a. E.3.c.	wierzących w historii zbawienia.	obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja); E.3.1. wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka.	
100.	Mama – Maryja Matką Kościoła	A.13.: A.13.3. A.13.11. B.2.: B.2.d. E.3.: E.3.a.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym; A.13.11. w oparciu o teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w Dziale zbawczym.	B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych; E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji.
101.	W stronę nieba – dogmat o wniebowzięciu NMP	A.13.: A.13.12. B.2.: B.2.1.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa;	A.13.12. Wyjaśnia dogmaty maryjne: Wniebowzięcie; B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i	B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych; E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji.

		<p>B.2.2. B.2.3. B.2.4. B.2.d. E.2.: E.2.8. E.3.: E.3.a.</p>	<p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła; E.2. Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.</p>	<p>nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich; B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych; B.2.4. charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych; E.2.8. wyjaśnia pojęcia: dogmat.</p>	
102.	Być dla – powołanie diakonów, posługa Caritas w Kościele	<p>C.5.: C.5.6. E.1.: E.1.f. F.2.: F.2.3. F.2.c. F.2.d.</p>	<p>C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa;</p>	<p>C.5.6. wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej oraz osobom chorym i cierpiącym; F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie).</p>	<p>E.1.f. wspiera akcje pomocy potrzebującym; F.2.c, angażuje się w akcje pomocy potrzebującym; F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.</p>

			Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa.		
103.	Czy może nie boleć? - męczeństwo św. Szczepana, prześladowanie Kościoła	E.1.: E.1.7. E.1.g. E.2.: E.2.a. E.3.: E.3.2. E.3.c. E.4.: E.4.1. F.2.: F.2.3. F.2.e.	E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej; E.2. Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia; E.4. Działalność wybranych postaci świętych; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa.	E.1.7. uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych; E.3.2. omawia prześladowania chrześcijan w starożytności na podstawie wybranego świętego męczennika; E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa; F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie).	E.1.g. przejawia postawę wdzięczności za świadków wiary; E.2.a. daje świadectwo wiary; E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy; F.2.e. w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.
104.	Jestem innym człowiekiem – nawrócenie i misja św. Pawła	A.9.: A.9.3. A.13.: A.13.16. E.4.: E.4.1. F.1.:	A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa;	A.9.3. wymienia księgi Nowego Testamentu; A.13.16. dokonuje aktualizacji faktów związanych i wybranymi wydarzeniami i postaciami Starego i Nowego Testamentu; E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych;	F.2.a. włącza się w różne formy apostołstwa; F.2.b. angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła; F.2.e. w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.

		F.1.1 F.1.2. F.2.: F.2.4. F.2.a. F.2.b. F.2.e.	E.4. Działalność wybranych postaci świętych; F.1. Misyjna działalność Kościoła; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa.	F.1.1. wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła; F.1.2. w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność; F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).	
105.	Ważne decyzje – Sobór Jerozolimski, sobory w Kościele	E.2.: E.2.1. E.2.7. E.2.8. E.2.9. E.2.b. E.3.: E.3.1. E.3.a.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	E.2.1. na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła; E.2.7. opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła; E.2.8. wyjaśnia pojęcia: papież, sobór; E.2.9. podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja); E.3.1. wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka.	E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji.
106.	Po co te nakazy i zakazy? – nakaz misyjny	E.2.: E.2.11. E.2.b. E.2.d.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do	E.2.11. omawia znaczenie przykazań kościelnych; F.1.1. wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła;	E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.2.d. chce wypełniać przykazania kościelne;

		<p>E.2.e.</p> <p>F.1.:</p> <p>F.1.1</p> <p>F.1.2.</p> <p>F.2.:</p> <p>F.2.1.</p> <p>F.2.a.</p> <p>F.2.b.</p>	<p>zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym;</p> <p>F.1. Misyjna działalność Kościoła;</p> <p>F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa.</p>	<p>F.1.2. w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność;</p> <p>F.2.1. opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych.</p>	<p>E.2.e. troszczy się o potrzeby Kościoła;</p> <p>F.2.a. włącza się w różne formy apostołstwa;</p> <p>F.2.b. angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła.</p>
107.	Ten dzień taki inny – I Przykazanie Kościelne	<p>B.2.:</p> <p>B.2.2.</p> <p>B.6.:</p> <p>B.6.e.</p> <p>C.4.:</p> <p>C.4.5.</p> <p>C.4.6.</p> <p>C.4.d.</p> <p>E.2.:</p> <p>E.2.b.</p> <p>E.2.d.</p>	<p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła;</p> <p>B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości;</p> <p>C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu;</p> <p>E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy</p>	<p>B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich;</p> <p>C.4.5. omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu;</p> <p>C.4.6. podaje przykładowe postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli;</p> <p>E.2.11. omawia znaczenie przykazań kościelnych.</p>	<p>C.4.d. wykazuje troskę o chrześcijańskie świętowanie niedzieli;</p> <p>B.6.e. świadomie i systematycznie uczestniczy w niedzielnej Eucharystii;</p> <p>E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła;</p> <p>E.2.d. chce wypełniać przykazania kościelne.</p>

			Kościół, Struktura i ustrój Kościoła.		
108.	To jest niemożliwe – IV Przykazanie Kościelne	<p>B.2.: B.2.6.</p> <p>E.2.: E.2.11. E.2.b. E.2.d.</p>	<p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła;</p> <p>E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła.</p>	<p>B.2.6. omawia praktyki ascetyczne w Kościele;</p> <p>E.2.11. omawia znaczenie przykazań kościelnych.</p>	<p>E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła;</p> <p>E.2.d. chce wypełniać przykazania kościelne.</p>
109.	Być w łączności – II i III Przykazanie Kościelne	<p>B.6.: B.6.1. B.6.2. B.6.a. B.6.d.</p> <p>B.7.: B.7.1. B.7.4. B.7.5. B.7.a. B.7.b.</p>	<p>B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości;</p> <p>B.7. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania;</p> <p>E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła.</p>	<p>B.6.1. wyjaśnia rozumienie Eucharystii jako ofiary Chrystusa i Kościoła oraz uczty miłości;</p> <p>B.6.2. uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego;</p> <p>B.7.1. wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty.</p> <p>B.7.4. podaje skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym;</p> <p>B.7.5. omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina;</p>	<p>B.6.a. wierzy w realną obecność Chrystusa w Eucharystii;</p> <p>B.6.d. stara się przyjmować Komunię św. podczas Mszy św.;</p> <p>B.7.a. wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty;</p> <p>B.7.b. dobrze przygotowuje się do sakramentu pokuty;</p>

		B.7.c. B.7.d. E.2.: E.2.11. E.2.b. E.2.d.		B.7.6. uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty; E.2.11. omawia znaczenie przykazań kościelnych.	B.7.c. z wiarą, regularnie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania; B.7.d. wypełnia pokutę i podejmuje zadośćuczynienie; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.2.d. chce wypełniać przykazania kościelne.
110.	Co ja mogę? – V Przykazanie Kościelne	E.1.: E.1.a. E.2.: E.2.11. E.2.12. E.2.b. E.2.c. E.2.d. E.2.e. E.3.: E.3.b.	E.1. W wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych; E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	E.2.11. omawia znaczenie przykazań kościelnych; E.2.12. podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej.	E.1.a. włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.2.c. odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii; E.2.d. chce wypełniać przykazania kościelne; E.2.e. troszczy się o potrzeby Kościoła; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła.
111.	Zasłużony odpoczynek – moja wiara w czasie wakacji	A.13.: A.13.16. B.6.:	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa;	A.13.16. dokonuje aktualizacji faktów związanych i wybranymi wydarzeniami i postaciami Starego i Nowego Testamentu;	B.6.e. świadomie i systematycznie uczestniczy w niedzielnej Eucharystii; C.4.d. wykazuje troskę o

		<p>B.6.e.</p> <p>C.4.:</p> <p>C.4.1.</p> <p>C.4.5.</p> <p>C.4.d.</p> <p>D.1.:</p> <p>D.1.2.</p> <p>D.1.b.</p> <p>D.1.c.</p>	<p>B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości;</p> <p>C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu;</p> <p>D.1. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego; Pojęcie modlitwy, rodzaje, formy postawy podczas modlitwy.</p>	<p>C.4.1. Uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka;</p> <p>C.4.5. omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu;</p> <p>D.1.2. uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina.</p>	<p>chrześcijańskie świętowanie niedzieli;</p> <p>D.1.b. chętnie się modli;</p> <p>D.1.c. przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy.</p>
56-60.	Lekcje powtórzeniowe				

Rozkład materiału z religii dla klasy VII szkoły podstawowej
według podręcznika „**Kościół drogą zbawienia**” nr WK/5-8/2023/3
zgodny z Podstawą programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce
oraz programem nauczania „**Bóg zbawia mnie dziś**” WK/5-8/2021

**Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi znajduje się w Indywidualnym Programie Edukacyjno -
Terapeutycznym każdego ucznia.**

Opracowanie: ks. mgr lic. Artur Juzwa, ks. mgr Michał Krupa

LP.	Temat katechezy	Nr Podstawy Programowej	Treści	Wymagania szczegółowe Uczeń:	Postawy Uczeń:
I. Kościół wspólnotą wierzących					
1.	Koniec początku – Kościół od czasów apostoelskich trwający po dziś dzień	E.2.: E.2.1. E.2.2. E.2.3. E.2.9. E.2.a.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem	E.2.1. na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła; E.2.2. charakteryzuje najważniejsze obrazy Kościoła; E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół; E.2.9. podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni	E.2.a. daje świadectwo wiary; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.

		E.2.b.	Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja).	
2.	Boża układanka – biblijne obrazy Kościoła	E.2.: E.2.1. E.2.2. E.2.3. E.2.10 E.2.a. E.2.b. E.3.: E 3.1	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	E.2.1. na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła; E.2.2. charakteryzuje najważniejsze obrazy Kościoła; E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół; E.2.10. wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka; E.3.1. wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka.	E.2.a. daje świadectwo wiary; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.
3.	Cel uświęca... - zbawienie ostatecznym celem człowieka	E.2.: E.2.3. E.2.4. E.2.10. E.2.12. E.2.b. E.3.: E 3.1.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty	E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół; E.2.4. wymienia i wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego; E.2.10. wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka; E.2.12. podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej i parafialnej;	E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji.

		E.3.11. E.3.a.	wierzących w historii zbawienia.	E.3.1. wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka; E.3.11. uzasadnia, że historia Kościoła jest świadectwem prowadzenia ludzi do zbawienia.	
4.	Wspólnota wspólnot – moje miejsce we wspólnocie Kościoła	E.2.: E.2.3. E.2.4. E.2.7. E.2.8. E.2.9. E.2.12. E.2.a. E.2.b. E.2.c.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół; E.2.4. wymienia i wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego; E.2.7. opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła; E.2.8. wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Stolica Apostolska, namiestnik Chrystusa, kuria rzymska, dogmat, sobór, synod biskupów, nuncjusz, konferencja episkopatu, metropolia, biskup, diecezja, prezbiter, parafia, proboszcz, misjonarz, życie konsekrowane; E.2.9. podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja).	E.2.a. daje świadectwo wiary; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.2.c. odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii.

5.	Podróż – misyjne podróże apostołskie	F.1.: F.1.1. F.1.2. F.1.3. F.2.: F.2.a. F.2.b. F.2.e.	F.1. Misyjna działalność Kościoła; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.	F.1.1. wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła; F.1.2. w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła, opisuje jego misyjną działalność; F.1.3. omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowania osób duchownych i świeckich.	F.2.a. włącza się w różne formy apostołstwa; F.2.b. angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła; F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym.
II. Kościół na krańcach świata					
6.	Alfabet – święci Cyryl i Metody, apostołowie Słowian	E.4.: E.4.1. E.4.a. E.4.b. F.1.: F.1.1. F.1.3. F.2.: F.2.a. F.2.b. F.2.e.	E.4. Działalność wybranych postaci świętych; F.1. Misyjna działalność Kościoła; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.	E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego świętego z czasów II wojny światowej, świętych papieży XX w.; F.1.1. wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła; F.1.3. omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowania osób duchownych i świeckich.	F.2.a. włącza się w różne formy apostołstwa; F.2.b. angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła; F.2.e. w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie.

7.	Razem łatwiej – rola zakonów: św. Benedykt, św. Franciszek, św. Dominik	C.10.: C.10.4. E.3.: E.3.3. E.3.a. E.3.b. E.4.: E.4.2. E.4.a. E.4.b.	C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; Nowe przykazanie miłości; Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania; Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia; E.4. Działalność wybranych postaci świętych.	C.10.4. omawia różne formy powołania w świetle życia Ewangelią (małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane); E.3.3. przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: benedyktyni, franciszkanie i dominikanie; E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty.	E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła; E.4.a. wzoruje się na przykładach życia świętych; E.4.b. modli się za osoby życia konsekrowanego.
8.	Fundament – chrzest Polski i św. Wojciech	E.1.: E.1.6. E.5.: E.5.1. E.5.2. E.5.9. E.5.a.	E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa	E.1.6. wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny; E.5.1. opisuje początki chrześcijaństwa w Polsce; E.5.2. przedstawia misję św. Wojciecha, znaczenie chrztu dla historii Polski; E.5.9. wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły	E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce; E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.

		E.5.b.	odpowiedzialności za siebie i innych; E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.	na budowanie tożsamości narodowej Polaków.	
9.	Ten sprawiedliwy – św. Stanisław	E.2.: E.2.8. E.3.: E.3.1. E.4.: E.4.2. E.5.: E.5.3. E.5.8. E.5.a. E.5.b.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia; E.4. Działalność wybranych postaci świętych; E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju	E.2.8. wyjaśnia pojęcia: papież, prymat papieża, Stolica Apostolska, namiestnik Chrystusa, kuria rzymska, dogmat, sobór, synod biskupów, nuncjusz, konferencja episkopatu, metropolia, biskup, diecezja, prezbiter, parafia, proboszcz, misjonarz, życie konsekrowane; E.3.1. wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka; E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty;	E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce; E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.

			kulturalnym i społecznym narodu.	E.5.3. prezentuje tzw. spór o św. Stanisława; E.5.8. prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich.	
10.	Bogata w ubóstwie – św. Jadwiga Królowa	C.5.: C.5.6. E.5.: E.5.4. E.5.a. E.5.b.	C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności); E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.	C.5.6. wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej oraz osobom chorym i cierpiącym; E.5.4. przedstawia chrześcijaństwo czasów jagiellońskich (św. Jadwiga).	E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce; E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.
11.	Rany w Kościele – reformacja	E.2.: E.2.9. E.3.: E.3.6. E.3.a.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła, Biblijne obrazy Kościoła, Struktura i ustrój Kościoła, wiarygodność Kościoła katolickiego, konieczność Kościoła do zbawienia, Kościół Mistycznym Ciałem	E.2.9. podaje argumenty za tym, że w Kościele katolickim w pełni obecny jest Kościół Chrystusowy (np. sukcesja); E.3.6. omawia ogólnie przyczyny zwołania i postanowienia Soboru Trydenckiego (Marcin Luter, reformacja i odpowiedź Kościoła,	E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma

		E.3.b. E.3.c.	Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	działalność św. Karola Boromeusza).	wpływ na przyszłość Kościoła; E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy.
12.	Szanujmy się – Konfederacja Warszawska i Unia Brzeska	E.5.: E.5.5. E.5.6. E.5.10. E.5.a. E.5.b.	E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.	E.5.5. wyjaśnia, że Polska była krajem tolerancji religijnej; E.5.6. przedstawia znaczenie unii brzeskiej; E.5.10. wskazuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej.	E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce; E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.
III. Kościół wobec wyzwań					
13.	Do naprawy – znaczenie wiary i wiedzy w reformowaniu Kościoła	C.1.: C.1.7. E.3.: E.3.4. E.3.5. E.3.7. E.3.a. E.3.b.	C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	C.1.7. podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść; E.3.4. przedstawia rolę Kościoła w nauce i sztuce renesansu europejskiego; E.3.5. omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Franciszka	E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła; E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy.

		E.3.c.		Ksawerego i św. Wincenta a Paulo; E.3.7. przedstawia znaczenie Kościoła dla rozwoju szkolnictwa w wiekach XVI – XVIII (kolegia jezuickie i bracia szkolni).	
14.	Sztuczna inteligencja – Kościół w nowożytności	A.2.: A.2.3. E.3.: E.3.9. E.3.a. E.3.b. E.3.c.	A.2. Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga, relacje wiary i wiedzy (rozumu); E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia.	A.2.3. omawia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara, agnostycyzm; E.3.9. omawia w kontekście rewolucji przemysłowej, czym zajmuje się katolicka nauka społeczna.	E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła; E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy.
15.	Zmiany – Kościół w XX wieku	C.1.: C.1.2. E.3.: E.3.10. E.3.a. E.3.b. E.3.c.	C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć; Chryścjanin wobec zła i nieszczęść; E.3. Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty	C.1.2. uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga; E.3.10. opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmów: hitlerowskiego i bolszewickiego.	E.3.a. stara się poznawać historię Kościoła i szuka swojego miejsca w jego misji; E.3.b. jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła; E.3.c. modli się za Kościół i jego pasterzy.

			wierzących w historii zbawienia.		
16.	Kochający rozum i myślące serce – „Nowy porządek”	A.2.: A.2.1. A.2.2. A.2.3. A.2.5. A.2.a. A.2.b. A.9.: A.9.7.	A.2. Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga, relacje wiary i wiedzy (rozumu); A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu.	A.2.1. wyjaśnia pojęcie wiary, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą; A.2.2. podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy; A.2.3. omawia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara, agnostycyzm; A.2.5. przytacza biografie osób, którym wiedza pomogła w dotarciu do wiary; A.9.7. przedstawia argumenty na pozorność konfliktu przekazu Pisma Świętego i nauki.	A.2.a. dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary; A.2.b. troszczy się o wzrost swojej wiary.
17.	Ogień i woda – dwa skrzydła: przez wiedzę do wiary	A.2.: A.2.1. A.2.5. A.2.a. A.2.b. A.9.: A.9.7 A.9.c.	A.2. Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga, relacje wiary i wiedzy (rozumu); A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu.	A.2.1. wyjaśnia pojęcie wiary, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą; A.2.5. przytacza biografie osób, którym wiedza pomogła w dotarciu do wiary; A.9.7. przedstawia argumenty na pozorność konfliktu przekazu Pisma Świętego i nauki.	A.2.a. dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary; A.2.b. troszczy się o wzrost swojej wiary; A.9.c. sięga po lekturę Pisma Świętego.

18.	Przyjaźń – troska o wiarę	A.3.: A.3.1. A.3.2. A.3.3. A.3.4. A.3.a. A.3.d. A.3.e.	A.3. Wiara darem i zadaniem.	A.3.1. wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga; A.3.2. uzasadnia, że wiara jest zadaniem; A.3.3. wymienia przymioty wiary, A.3.4. wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania.	A.3.a. bierze aktywny udział w katechezie parafialnej; A.3.d. chroni wiarę przed zagrożeniami; A.3.e. dba o jej wzrost przez słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych.
19.	Co wybrać? – hierarchia wartości	C.2.: C.2.2. C.2.3. C.2.a. C.2.b. C.2.c.	C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).	C.2.2. podaje hierarchię wartości wynikających z wiary; C.2.3. podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów.	C.2.a. kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary; C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą; C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną.
20.	Czego słuchać? – sumienie i powinność moralna	C.2.: C.2.1. C.2.a.	C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia	C.2.1. opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości.	C.2.a. kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary; C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą;

		C.2.b. C.2.c. C.2.e.	wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świelte wezwania Bożego (formacja sumienia).		C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną; C.2.e. troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia.
IV. Kościół wskazujący wolność					
21.	Dokąd zmierzam? – cel i szczęście człowieka	A.1.: A.1.1. A.1.3. A.1.5. A.1.b. A.1.c. A.1.d. A.1.e. A.1.f. A.7.: A.7.1. A.7.a. A.7.b.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia; Godność osoby; Źródła ludzkiego szczęścia; A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła.	A.1.1. przedstawia różne potrzeby ludzkie, w tym potrzebę sensu życia; A.1.3. Wymienia wartości dające sens ludzkiemu życiu; A.1.5. wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia; A.7.1. przedstawia prawdę o dobroci stworzonego świata.	A.1.b. dokonuje refleksji nad sensem swojego życia; A.1.c. okazuje szacunek sobie i innym; A.1.d. stara się żyć według wartości; A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich; A.1.f. angażuje się w służbę na rzecz drugiego człowieka; A.7.a. dziękuje Bogu za dobro stworzenia; A.7.b. troszczy się o pomnażanie dobra w świecie.

22.	Bez mapy – prawo naturalne	C.2.: C.2.1. C.2.c. C.2.e.	C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).	C.2.1. opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości.	C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną; C.2.e. troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia.
23.	Dziesięć – Dekalog wskazaniami wolności	C.2.: C.2.1. C.2.2. C.2.b. C.2.c. C.2.d. C.3.: C.3.1. C.3.2. C.3.3. C.3.5. C.3.a.	C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia); C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia	C.2.1. opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości; C.2.2. podaje hierarchię wartości wynikających z wiary; C.3.1. wyjaśnia, czym są Boże przykazania; C.3.2. wyjaśnia sens Bożych przykazań; C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz	C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą; C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną; C.2.d. swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie; C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań.

		C.3.b.	przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń.	negatywne skutki wykroczeń przeciw nim.	
24.	Nie będę – grzech nieposłuszeństwem Bogu	A.7.: A.7.4. A.7.b. A.7.c. C.2.: C.2.3. C.2.b. C.2.c.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła; C.2. Podstawowe pojęcia etyczne; Obiektywna prawda moralna; Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych; Hierarchia wartości oparta na wierze; Wierność Bogu; Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia).	A.7.4. przedstawia skutki zła (grzechu); C.2.3. podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów.	A.7.b. troszczy się o pomnażanie dobra w świecie; A.7.c. unika zła; C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą; C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną.
25.	Bałagan – grzech ciężki i lekki, grzechy cudze, grzech społeczny	A.7.: A.7.4. A.7.c. A.7.e. E.1.: E.1.3. E.1.c.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła; E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa	A.7.4. przedstawia skutki zła (grzechu); E.1.3. wyjaśnia, czym jest grzech społeczny.	A.7.c. unika zła; A.7. e. podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu; E.1.c. zachowuje kulturę bycia w grupie.

			odpowiedzialności za siebie i innych.		
26.	Nie dla łaski – grzechy przeciwko Duchowi Świętemu	A.7.: A.7.4. A.7.c. A.15.: A.15.1. A.15.a. C.3.: C.3.4.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła; A.15. Grzechy przeciwko Duchowi Świętemu; C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń.	A.7.4. przedstawia skutki zła (grzechu); A.15.1. wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu; C.3.4. omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek.	A.7.c. unika zła; A.15.a. żyje według natchnień Ducha Świętego.
27.	Dasz się skusić? – pokusy i okazje do grzechu	A.7.: A.7.2. A.7.3. A.7.4. A.7.5. A.7.c. A.7.d. A.7.e.	A.7. Działalność złego ducha (szatana); Istnienie piekła.	A.7.2. wskazuje przyczyny zła; A.7.3. wyjaśnia pojęcie wolnej woli; A.7.4. przedstawia skutki zła (grzechu); A.7.5. opisuje sposoby działalności złego ducha;	A.7.c. unika zła; A.7.d. wierzy w istnienie piekła i szatana; A.7. e. podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu.

28.	Numer jeden – I Przykazanie Boże	C.4.: C.4.1. C.4.a. C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu.	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.4.1. uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka.	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.4.a. stawia Pana Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu.
29.	Imię – II Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.4.: C.4.3. C.4.4. C.4.b.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.4.3. wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego; C.4.4. podaje wykroczenia przeciwko II przykazaniu Bożemu (błuznierstwo, nieuczciwość,	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.4.b. szanuje Imię Boga; C.4.c. nie nadużywa Imienia Bożego.

		C.4.c.	świętowania i spędzania wolnego czasu.	krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo).	
30.	Hurra! On żyje – III Przykazanie Boże	B.6.: B.6.e. C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.4.: C.4.5. C.4.6. C.4.d.	B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości, struktura Mszy św. i znaczenie jej poszczególnych części, znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy św. dla życia chrześcijańskiego; C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu.	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.4.5. omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu; C.4.6. podaje przykładowe postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli.	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; B.6.e. świadomie i systematycznie uczestniczy w niedzielnej Eucharystii; C.4.d. wyzuje troskę o chrześcijańskie świętowanie niedzieli.
31.	Pokolenia – IV Przykazanie Boże (miłość rodziców)	C.3.:	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania,	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości;	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu;

		<p>C.3.3.</p> <p>C.3.5.</p> <p>C.3.a.</p> <p>C.3.b.</p> <p>C.5.:</p> <p>C.5.1.</p> <p>C.5.a.</p> <p>E.1.:</p> <p>E.1.6.</p> <p>E.1.h.</p>	<p>norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń;</p> <p>C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności);</p> <p>E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych.</p>	<p>C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim;</p> <p>C.5.1. wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych;</p> <p>E.1.6. wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny.</p>	<p>C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań;</p> <p>C.5.a. okazuje szacunek rodzicom, opiekunom, przełożonym;</p> <p>E.1.h. troszczy się o dobro Ojczyzny.</p>
--	--	---	---	---	--

32.	Jesteś zdolny – IV Przykazanie Boże (szacunek do nauczycieli i wychowawców)	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.5.: C.5.1. C.5.a. E.1.: E.1.5. E.1.c. E.1.e.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności); E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.5.1. wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych; E.1.5. wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, szkole, parafii, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych.	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.5.a. okazuje szacunek rodzicom, opiekunom, przełożonym; E.1.c. zachowuje kulturę bycia w grupie; E.1.e. podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie, szkole, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych.
-----	--	--	---	---	---

			odpowiedzialności za siebie i innych.		
33.	Niesamowity dar – V Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.5.: C.5.2. C.5.4. C.5.7. C.5.b. C.5.c. C.5.d C.6.: C.6.3. C.6.a. C.6.b.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności); C.6. Nauczanie Kościoła o aborcji, eutanazji i zapłodnieniu in vitro oraz karze śmierci.	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.5.2. uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość; C.5.4. uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci; C.5.7 wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony zdrowia i życia; C.6.3. przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci (np. duchowa adopcja dziecka poczętego).	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.5.b. traktuje życia jako dar otrzymany od Boga; C.5.c. szanuje życie własne i innych; C.5.d. dba o zdrowie własne i innych; C.6.a. jest przekonany o wartości życia swojego i innych; C.6.b. podejmuje inicjatywy mające na celu obronę życia od poczęcia do naturalnej śmierci.
34.	Piękni – VI i IX Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość –	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości;	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu;

		<p>C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.5.: C.5.9. C.5.10. C.5.e. C.5.f. C.5.g.</p>	<p>autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń;</p> <p>C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności).</p>	<p>C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim;</p> <p>C.5.9. uzasadnia wartość czystości w różnych okresach życia i rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości;</p> <p>C.5.10. wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania.</p>	<p>C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań;</p> <p>C.5.e. podejmuje pracę nad sobą w trosce o czystość;</p> <p>C.5.f. z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej;</p> <p>C.5.g. jest odpowiedzialny za trwanie w czystości.</p>
35.	Chcieć i mieć – VII Przykazanie Boże	<p>C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.7.: C.7.1. C.7.5. C.7.6.</p>	<p>C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń;</p> <p>C.7. Rzeczywista wartość dóbr materialnych. - Dekalog: przykazanie siódme, ósme, dziewiąte i</p>	<p>C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości;</p> <p>C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim;</p> <p>C.7.1. uzasadnia ochronę własności;</p> <p>C.7.5. wskazuje znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina;</p>	<p>C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu;</p> <p>C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań;</p> <p>C.7.a. szanuje cudzą własność;</p> <p>C.7.b. szanuje świat stworzony przez Boga;</p>

		C.7.a C.7.b.	dziesiąte; Świat jako dar Boży.	C.7.6. omawia indywidualne i społeczne aspekty kradzieży oraz niesprawiedliwości w rozdziale dóbr.	
36.	Naprawdę? – VIII Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a. C.3.b. C.7.: C.7.2. C.7.3. C.7.4. C.7.c. C.7.d.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.7. Rzeczywista wartość dóbr materialnych. - Dekalog: przykazanie siódme, ósme, dziewiąte i dziesiąte; Świat jako dar Boży.	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.7.2. uzasadnia wartość prawdomówności; C.7.3. dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem a poniżaniem człowieka (jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa); C.7.4. rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach.	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań; C.7.c. jest prawdomówny; C.7.d. dotrzymuje danego słowa.
37.	Jestem życzliwy – IX i X Przykazanie Boże	C.3.: C.3.3. C.3.5. C.3.a.	C.3. Dekalog, wartości, których bronią przykazania, norma – wartość – autorytet, Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka, wykroczenia	C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości; C.3.5. opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz	C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań;

		C.3.b. C.7.: C.7.1. C.7.6. C.7.a.	przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń; C.7. Rzeczywista wartość dóbr materialnych. - Dekalog: przykazanie siódme, ósme, dziewięte i dziesiąte; Świat jako dar Boży.	negatywne skutki wykroczeń przeciw nim; C.7.1. uzasadnia ochronę własności; C.7.6. omawia indywidualne i społeczne aspekty kradzieży oraz niesprawiedliwości w rozdziale dóbr.	C.7.a szanuje cudzą własność.
V. Droga Kościoła					
38.	Najważniejsze – Przykazanie miłości: miłość Boga	C.4.: C.4.1. C.4.a. C.10.: C.10.1. C.10.2. C.10.3.	C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu; C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; Nowe przykazanie miłości; Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania; Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia.	C.4.1. uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka; C.10.1. interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (Nowego przykazania); C.10.2. wyjaśnia, czym jest miłość; C.10.3. wymienia sposoby przeżywania miłości.	C.4.a. stawia Pana Boga na pierwszym miejscu w swoim życiu; C.10.b. pogłębia postawę służby.

39.	Siebie samego – Przykazanie miłości: miłość własna	A.1.: A.1.e. C.5.: C.5.7. C.5.b. C.5.c. C.10.: C.10.1. C.10.2. C.10.3.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia; Godność osoby; Źródła ludzkiego szczęścia; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste; Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia; Troska o ludzkie życie; Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji; Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności); C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; Nowe przykazanie miłości; Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania; Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia.	C.5.7. wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia; C.10.1. interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (Nowego przykazania); C.10.2. wyjaśnia, czym jest miłość; C.10.3. wymienia sposoby przeżywania miłości.	A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich; C.5.b. traktuje życie jako dar otrzymany od Boga; C.5.c. szanuje życie własne i innych; C.10.a. rozwija własne talenty i zdolności;
40.	Bez wyjątku – Przykazanie miłości: miłość bliźniego	A.1.: A.1.e.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia; Godność osoby; Źródła ludzkiego szczęścia;	C.10.1. interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (Nowego przykazania);	A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich;

		A.1.f. C.10.: C.10.1. C.10.2. C.10.3. C.10.a. C.10.b.	C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego; Nowe przykazanie miłości; Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania; Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania; Odkrywanie własnego powołania; Wybór zawodu; Świętość w różnych formach życia.	C.10.2. wyjaśnia, czym jest miłość; C.10.3. wymienia sposoby przeżywania miłości.	A.1.f. angażuje się w służbę na rzecz drugiego człowieka; C.10.a. rozwija własne talenty i zdolności; C.10.b. pogłębia postawę służby;
41.	Szczęściarze – Kazanie na górze: osiem błogosławieństw	A.1.: A.1.5. A.1.e. C.9.: C.9.2. C.9.3. C.9.a. C.9.b. C.9.c.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia; Godność osoby; Źródła ludzkiego szczęścia; C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka.	A.1.5. wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia; C.9.2. omawia związek Dekalogu i Kazania na górze; C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym.	A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich; C.9.a. ufa Jezusowi; C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia; C.9.c. świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami.
42.	Jesteś bogaty – Błogosławieni ubodzy w duchu i ci, którzy się smucą	C.1.: C.1.6.	C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra.; Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść; Człowiek wobec	C.1.6. podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro;	C.9.a. ufa Jezusowi; C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą

		<p>C.1.7. trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć;</p> <p>C.1.8. Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść;</p> <p>C.9.:</p> <p>C.9.1. C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka;</p> <p>C.9.3. C.9.4. C.9.5. E.4. Działalność wybranych postaci świętych;</p> <p>C.9.a. C.9.b. F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa;</p> <p>C.9.c. F.2.: zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.</p> <p>F.2.3. F.2.4. F.2.c. F.2.d.</p>	<p>C.1.7. podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść;</p> <p>C.1.8. wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu;</p> <p>C.9.1. wymienia Osiem błogosławieństw;</p> <p>C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym.</p> <p>C.9.4. uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia;</p> <p>C.9.5. uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach;</p> <p>F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie);</p> <p>F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).</p>	<p>błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia;</p> <p>C.9.c. świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami; włącza się w różne formy apostołstwa;</p> <p>F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym;</p> <p>F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.</p>
--	--	---	--	---

43.	W ciszy serca – Błogosławieni cisi i ci, którzy pragną sprawiedliwości	C.9.: C.9.1. C.9.3. C.9.4. C.9.5. C.9.a. C.9.b. C.9.c. E.4.: E.4.1. E.4.2. F.2.: F.2.3. F.2.4. F.2.c. F.2.d.	C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka; E.4. Działalność wybranych postaci świętych; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.	C.9.1. wymienia Osiem błogosławieństw; C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym. C.9.4. uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia; C.9.5. uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach; E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego świętego z czasów II wojny światowej, świętych papieży XX w.; E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty;	C.9.a. ufa Jezusowi; C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia; C.9.c. świadomie konfrontuj e swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami; F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym; F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.
-----	--	--	--	---	--

				<p>F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie);</p> <p>F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).</p>	
44.	Czułe i czyste serce – Błogosławieni miłosierni i czystego serca	<p>C.9.:</p> <p>C.9.1.</p> <p>C.9.3.</p> <p>C.9.4.</p> <p>C.9.5.</p> <p>C.9.a.</p> <p>C.9.b.</p> <p>C.9.c.</p> <p>E.4.:</p> <p>E.4.1.</p> <p>E.4.2.</p> <p>F.2.:</p> <p>F.2.3.</p>	<p>C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka;</p> <p>E.4. Działalność wybranych postaci świętych;</p> <p>F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.</p>	<p>C.9.1. wymienia Osiem błogosławieństw;</p> <p>C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym.</p> <p>C.9.4. uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia;</p> <p>C.9.5. uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach;</p> <p>E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego świętego z czasów II</p>	<p>C.9.a. ufa Jezusowi;</p> <p>C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia;</p> <p>C.9.c. świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami;</p> <p>F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym;</p> <p>F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.</p>

		F.2.4.		<p>wojny światowej, świętych papieży XX w.;</p> <p>E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty;</p> <p>F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie);</p> <p>F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).</p>	
45.	Lepszy świat – Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój i cierpią dla sprawiedliwości	<p>C.9.:</p> <p>C.9.1.</p> <p>C.9.3.</p> <p>C.9.4.</p> <p>C.9.5.</p> <p>C.9.a.</p> <p>C.9.b.</p>	<p>C.9. Kazanie na górze, Osiem błogosławieństw, Dekalog i Błogosławieństwa wyrazem troski Boga o szczęście człowieka;</p> <p>E.4. Działalność wybranych postaci świętych;</p> <p>F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół; Pojęcie</p>	<p>C.9.1. wymienia Osiem błogosławieństw;</p> <p>C.9.3. uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym.</p> <p>C.9.4. uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia;</p>	<p>C.9.a. ufa Jezusowi;</p> <p>C.9.b. jest przekonany, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia;</p> <p>C.9.c. świadomie konfrontuje swoje życie z Jezusowymi błogosławieństwami;</p>

		<p>C.9.c.</p> <p>E.4.:</p> <p>E.4.1.</p> <p>E.4.2.</p> <p>F.2.:</p> <p>F.2.3.</p> <p>F.2.4.</p>	<p>i istota apostołstwa; Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa; Zadania chrześcijanina w życiu społecznym; Świadkowie wiary biblijni i święci.</p>	<p>C.9.5. uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w Ośmiu błogosławieństwach;</p> <p>E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego świętego z czasów II wojny światowej, świętych papieży XX w.;</p> <p>E.4.2. wskazuje aktualność myśli wybranych postaci świętych, opowiada o ich życiu i roli założonych przez nich wspólnot: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, Jana Bosko, Matki Teresy z Kalkuty;</p> <p>F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie);</p> <p>F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).</p>	<p>F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym;</p> <p>F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.</p>
--	--	---	---	--	--

VI. Kościół Dzisiaj					
46.	Królowa Polski – rola Maryi w historii narodu polskiego	<p>B.2.:</p> <p>B.2.2.</p> <p>B.2.b.</p> <p>E.5.:</p> <p>E.5.7.</p> <p>E.5.9.</p> <p>E.5.a.</p> <p>E.5.b.</p>	<p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; sztuka sakralna w liturgii Kościoła;</p> <p>E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.</p>	<p>B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich;</p> <p>E.5.7. ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: cud nad Wisłą, akty oddania Polski Maryi i Jej Sercu w latach 1946 oraz 1966 i ich owoce;</p> <p>E.5.9. wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków.</p>	<p>B.2.b. pogłębia własną pobożność;</p> <p>E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce;</p> <p>E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.</p>
47.	Ważne chwile - Tysiąclecie Chrztu Polski	<p>E.5.:</p> <p>E.5.7.</p> <p>E.5.9.</p> <p>E.5.a.</p> <p>E.5.b.</p>	<p>E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.</p>	<p>E.5.7. ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: cud nad Wisłą, akty oddania Polski Maryi i Jej Sercu w latach 1946 oraz 1966 i ich owoce;</p> <p>E.5.9. wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły</p>	<p>E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce;</p> <p>E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.</p>

				na budowanie tożsamości narodowej Polaków.	
48.	Wielcy ludzie – Papieże XX wieku	E.4.: E.4.1. E.4.a. E.5.: E.5.8. E.5.9.	E.4. Działalność wybranych postaci świętych; E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego, postaci świętych polskich, udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.	E.4.1. wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych postaci świętych: wybranego męczennika starożytnego chrześcijaństwa, św. św. Cyryla i Metodego, św. Teresy od dzieciątka Jezus, wybranego świętego z czasów II wojny światowej, świętych papieży XX w.; E.5.8. prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich; E.5.9. wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków.	E.4.a. zwraca się na przykładach życia świętych;
VII. Rok kościelny					
49.	Radośnie oczekujemy - Adwent	A.10.: A.10.6. A.10.c. A.13.: A.13.4. B.1.:	A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie	A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi; A.13.4. uzasadnia różnice między Chrystusem a innymi osobami mającymi wpływ na dzieje ludzkości; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;	A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia własną pobożność;

		<p>B.1.5.</p> <p>B.2.:</p> <p>B.2.1.</p> <p>B.2.4.</p> <p>B.2.a.</p> <p>B.2.b.</p> <p>B.2.c.</p> <p>B.2.d.</p> <p>B.2.f.</p>	<p>poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina;</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.4. uzasadnia religijny wymiar Adwentu, charakteryzuje istotę kultu Maryi oraz świętych;</p>	<p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego;</p> <p>B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych;</p> <p>B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.</p>
50.	Niepokalana Matka – Niepokalane poczęcie NMP	<p>A.10.:</p> <p>A.10.6.</p> <p>A.10.c.</p> <p>A.13.:</p> <p>A.13.11.</p> <p>A.13.12.</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i</p>	<p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;</p> <p>A.13.11. w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym;</p>	<p>A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne;</p> <p>B.2.b. pogłębia własną pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego;</p>

		<p>B.1.: B.1.5.</p> <p>B.2.: B.2.1. B.2.4. B.2.c. B.2.d. B.2.f.</p> <p>E.1.: E.1.2. E.1.a.</p>	<p>gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła;</p> <p>E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia, zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła, wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych.</p>	<p>A.13.12. wyjaśnia cztery dogmaty maryjne: Niepokalane Poczęcie;</p> <p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.4. charakteryzuje istotę kultu Maryi oraz świętych;</p> <p>E.1.2. przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej.</p>	<p>B.2.d. stara się naśladować przykład Maryi i świętych;</p> <p>B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego;</p> <p>E.1.a. włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa.</p>
51.	Raduj się świecie! – Uroczystość Bożego Narodzenia	<p>A.10.: A.10.6. A.10.c. A.13.:</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa</p>	<p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;</p> <p>A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i</p>	<p>A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne;</p> <p>B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła;</p>

		<p>A.13.3.</p> <p>A.13.11.</p> <p>B.1.:</p> <p>B.1.5.</p> <p>B.1.a.</p> <p>B.2.:</p> <p>B.2.1.</p> <p>B.2.4.</p> <p>B.2.a.</p> <p>B.2.b.</p> <p>B.2.c.</p> <p>B.2.f.</p>	<p>historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina;</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>A.13.11. w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym;</p> <p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych.</p>	<p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego;</p> <p>B.2.b. pogłębia własną pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego;</p> <p>B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.</p>
52.	Posypmy głowy popiołem – Środa Popielcowa i Wielki Post	<p>A.10.:</p> <p>A.10.6.</p> <p>A.10.c.</p> <p>B.1.:</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział</p>	<p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;</p> <p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p>	<p>A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne;</p> <p>B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła</p>

		<p>B.1.5. B.1.a. B.2.: B.2.1. B.2.2. B.2.4. B.2.6. B.2.a. B.2.b. B.2.c. B.2.f.</p>	<p>zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego; B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina; B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich; B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego, Narodzenia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego oraz okresów Adwentu i Wielkiego Postu, charakteryzuje istotę kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych; B.2.6. omawia praktyki ascetyczne w Kościele.</p>	<p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego; B.2.b. pogłębia własną pobożność; B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego; B.2.f. z szacunkiem odnosi się do przedmiotów kultu religijnego.</p>
53.	Wydarzenie, które daje początek – Niedziela Palmowa	<p>A.10.: A.10.6. A.10.c. A.13.:</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa; Świadectwa</p>	<p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi; A.13.3. przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i</p>	<p>A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła</p>

		<p>A.13.3.</p> <p>B.1.:</p> <p>B.1.5.</p> <p>B.1.a.</p> <p>B.2.:</p> <p>B.2.1.</p> <p>B.2.3.</p> <p>B.2.a.</p> <p>B.2.b.</p> <p>B.2.c.</p>	<p>historyczności Jezusa; Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa; Orędzie poszczególnych Ewangelii; Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina;</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym;</p> <p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych.</p>	<p>B.2.a. angażuje się w obchody roku liturgicznego;</p> <p>B.2.b. pogłębia własną pobożność;</p> <p>B.2.c. jednoczy się z Chrystusem w tajemnicach roku liturgicznego.</p>
54.	Co za spotkanie! – Ewangeliczne opisy spotkania ze Zmartwychwstałym	<p>A.10.:</p> <p>A.10.6.</p> <p>A.10.a.</p> <p>A.10.c.</p>	<p>A.10. Natchnienie biblijne, Objawienie Boże, Biblia Księgą wiary;</p> <p>B.1. Liturgia; cel sprawowania liturgii; Podział</p>	<p>A.10.6. zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;</p> <p>B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego;</p>	<p>A.10.a. wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym;</p> <p>A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne;</p>

		<p>B.1.:</p> <p>B.1.5.</p> <p>B.2.:</p> <p>B.2.1.</p> <p>B.2.2.</p> <p>B.2.3.</p> <p>B.2.4.</p> <p>B.6.:</p> <p>B.6.4.</p> <p>B.6.a.</p> <p>B.6.d.</p>	<p>zadań w sprawowaniu liturgii; Znaki, symbole i gesty liturgiczne; Struktura i znaczenie roku liturgicznego;</p> <p>B.2. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego; Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa; Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym; Sztuka sakralna w liturgii Kościoła;</p> <p>B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości, struktura Mszy św. i znaczenie jej poszczególnych części, znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy św. dla życia chrześcijańskiego.</p>	<p>B.2.1. charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina;</p> <p>B.2.2. wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich;</p> <p>B.2.3. omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych;</p> <p>B.2.4. uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego;</p> <p>B.6.4. omawia rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina.</p>	<p>B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła;</p> <p>B.6.a. wierzy w realną obecność Chrystusa w Eucharystii;</p> <p>B.6.d. stara się przyjmować Komunię św. podczas Mszy św.</p>
55.	Plany – wakacje czasem wypoczynku, aktywności i duchowego rozwoju	<p>B.6.:</p> <p>B.6.4.</p> <p>B.6.e.</p> <p>C.4.:</p>	<p>B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości, struktura Mszy św. i znaczenie jej poszczególnych części, znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy</p>	<p>B.6.4. omawia rolę Eucharystii w życiu moralnym chrześcijanina;</p> <p>C.4.5. omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu;</p>	<p>B.6.e. świadomie i systematycznie uczestniczy w niedzielnej Eucharystii;</p> <p>C.4.d. wyzuje troskę o chrześcijańskie świętowanie niedzieli;</p>

		<p>C.4.5.</p> <p>C.4.d.</p> <p>D.1.:</p> <p>D.1.1.</p> <p>D.3.:</p> <p>D.3.c.</p>	<p>św. dla życia chrześcijańskiego;</p> <p>C.4. Trzy pierwsze przykazania Dekalogu: relacja Bóg – człowiek; Chrześcijański sposób świętowania i spędzania wolnego czasu;</p> <p>D.1. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego, pojęcie modlitwy, rodzaje, formy postawy podczas modlitwy;</p> <p>D.3. Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina.</p>	<p>D.1.1. omawia, czym jest modlitwa i wskazuje jej konieczność w pogłębianiu więzi z Bogiem.</p>	<p>D.3.c. pogłębia więź z Bogiem Ojcem.</p>
56-60.	Lekcje powtórzeniowe – powtórzenie i utrwalenie wiadomości po poszczególnych rozdziałach				

ROZKŁAD MATERIAŁU Z RELIGII DLA KLASY **VIII** SZKOŁY PODSTAWOWEJ
WEDŁUG PODRĘCZNIKA „**MOJA ODPOWIEŹ NA ZBAWIENIE**” NR WK/5-8/2024/4
ZGODNY Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ KATECHEZY KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO W POLSCE
ORAZ PROGRAMEM NAUCZANIA „**BÓG ZBAWIA MNIE DZIŚ**” WK/5-8/2021

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi znajduje się w Indywidualnym Programie Edukacyjno - Terapeutycznym każdego ucznia.

OPRACOWANIE: ANNA ŚWITAŁA

LP.	TEMAT KATECHEZY	NR PODSTAWY PROGRAMOWEJ	TREŚCI	WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE Uczeń:	POSTAWY Uczeń:
VIII. DLACZEGO WIERZYĆ?					
56.	O co w tym wszystkim chodzi? – sens i wartość życia człowieka	A.1.: A.1.1. A.1.2. A.1.3. A.1.b. A.1.e. E.1.:	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia. Godność osoby. Źródła ludzkiego szczęścia; E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła. Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla	A1.1. przedstawia różne potrzeby ludzkie, w tym potrzebę sensu życia; A.1.2. przedstawia pytania o swoje istnienie; A.1.3. wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu; E.1.4 omawia, jak pracować nad własnym rozwojem	A.1.b. dokonuje refleksji nad sensem swojego życia; A.1.e. dąży do szczęścia własnego i bliźnich; angażuje się w służbę na rzecz drugiego człowieka.

		E.1.4.	siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych.	emocjonalnym i społecznym;	
57.	Gdzie jestem? – czym jest i jaka jest wiara	A.3.: A.3.1. A.3.2. A.3.3. A.3.b. A.3.c. C.5.: C.5.8.	A.3. Wiara darem i zadaniem. Przymioty wiary. Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności).	A.3.1. wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga; A.3.2. uzasadnia, że wiara jest zadaniem; A.3.3. wymienia przymioty wiary, wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania; C.5.8. charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania.	A.3.b. wyraża wdzięczność za dar wiary; A.3.c. stara się żyć według zasad wiary.
58.	Czy muszę wierzyć? – sens wiary w życiu człowieka	A.2.: A.2.1. A.2.2. A.2.3. A.2.4. A.2.a. A.2.b. A.3.: A.3.1. A.3.2.	A.2. Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga. Relacje wiary i wiedzy (rozumu); A.3. Wiara darem i zadaniem. Przymioty wiary. Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary.	A.2.1. wyjaśnia pojęcie wiary, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą; A.2.2. podaje argumenty za nie sprzecznością wiary i wiedzy; A.2.3. omawia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara, agnostycyzm; A.2.4. wskazuje na źródła wiedzy na temat istnienia Boga; A.3.1. wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga;	A.2.a. dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary; A.2.b. troszczy się o wzrost swojej wiary; A.3.c. stara się żyć według zasad wiary; A.3.d. chroni wiarę przed zagrożeniami.

		A.3.3. A.3.4. A.3.c. A.3.d.		A.3.2. uzasadnia, że wiara jest zadaniem; A.3.3. wymienia przymioty wiary; A.3.4. wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania.	
59.	Jaki mam wybór? – chrześcijaństwo a inne religie	F.3.: F.3.1 F.3.3. F.3.6. F.3.a. F.3.b.	F.3. Główne religie w świecie. Podobieństwa i różnice pomiędzy chrześcijaństwem i wielkimi religiami.	F.3.1. omawia ogólnie zjawisko religii; F.3.3. wymienia główne religie monoteistyczne i politeistyczne w świecie (chrześcijaństwo, judaizm, islam, buddyzm, hinduizm); F.3.6. opisuje podstawowe założenia doktrynalne judaizmu, islamu, buddyzmu i hinduizmu.	F.3.a. szanuje inne religie i ich wyznawców; F.3.b. dba o własną tożsamość jako katolika.
60.	Czy ta droga jest wyjątkowa? – co wyróżnia chrześcijaństwo	A.13.: A.13.4. A.13.a. F.3.: F.3.2. F.3.7. F.3.a. F.3.b.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Świadectwa historyczności Jezusa. Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa. Orędzie poszczególnych Ewangelii. Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina;	A.13.4. uzasadnia różnice między Chrystusem a innymi osobami mającymi wpływ na dzieje ludzkości; F.3.2. wyjaśnia na przykładach różnicę między wyznaniem chrześcijańskim a religiami niechrześcijańskimi; F.3.7. ukazuje wartość i specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii.	A.13.a. wyraża wdzięczność Chrystusowi za dar odkupienia, F.3.a. szanuje inne religie i ich wyznawców; F.3.b. dba o własną tożsamość jako katolika; F.3.c. swoim życiem daje świadectwo o wyznawanej wierze w Chrystusa.

		F.3.c.	F.3. Główne religie w świecie. Podobieństwa i różnice pomiędzy chrześcijaństwem i wielkimi religiami.		
IX. DLACZEGO CHRZEŚCIJAŃSTWO?					
61.	Kto to wymyślił? – Skład Apostolski	A.4.: A.4.1. A.4.a. E.2.: E.2.3. E.2.b.	A.4. Symbole wiary; E.2. Powstanie i przymioty Kościoła. Biblijne obrazy Kościoła. Struktura i ustrój Kościoła. Wiarygodność Kościoła katolickiego. Konieczność Kościoła do zbawienia. Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	A.4.1. wyjaśnia poszczególne artykuły Składu Apostolskiego i Credo (mszalne); E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół.	A.4.a. świadomie wyznaje wiarę; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła.
62.	Czy Bóg może stworzyć kamień, którego nie podniesie? – najważniejsze przymioty Boga	A.5.: A.5.2. A.5.3. A.5.b. A.5.c. A.5.d.	A.5. - Bóg objawia się człowiekowi. Obraz Boga w chrześcijaństwie. Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawcza misja Jezusa Chrystusa.	A.5.2. wymienia najważniejsze przymioty Boga; A.5.3. opisuje przejawy miłości Boga do człowieka w historii zbawienia (od stworzenia) i w teraźniejszości.	A.5.b. nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem; A.5.c. rozwija osobistą wiarę w miłość Boga; A.5.d. daje świadectwo o Bogu.
63.	Bóg czy człowiek? – boska i ludzka natura Jezusa	A.13.: A.13.1. A.13.2. A.13.b.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Świadectwa historyczności Jezusa. Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa. Orędzie	A.13.1. prezentuje biblijne, patrystyczne i pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa;	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania;

		A.13.d.	poszczególnych Ewangelii. Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.	A.13.2. omawia teorie negujące historyczność Jezusa i przedstawia kontrargumenty.	A.13.d. odkrywa we własnym życiu Chrystusa jako Mesjasza.
64.	Czy On naprawdę istniał? – historyczność Jezusa	A.13.: A.13.1. A.13.2. A.13.b.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Świadectwa historyczności Jezusa. Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa. Orędzie poszczególnych Ewangelii. Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.	A.13.1. prezentuje biblijne, patrystyczne i pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa; A.13.2. omawia teorie negujące historyczność Jezusa i przedstawia kontrargumenty.	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania.
65.	Czy Bóg jest tyranem? – Bóg kochającym Ojcem	A.13.: A.13.9. A.13.10. A.13.b. A.13.c. A.13.d.	A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Świadectwa historyczności Jezusa. Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa. Orędzie poszczególnych Ewangelii. Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina.	A.13.9. wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa; A.13.10. wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia i Odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka.	A.13.b. pogłębia swoją więź z Chrystusem poprzez poznawanie jego Osoby i nauczania; A.13.c. uważnie słucha i czyta słowo Boże; A.13.e. stara się układać swoje życie według wskazań słowa Bożego.
66.	Kto to widział? – zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa	A.6.: A.6.1. A.6.2.	A.6. Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Nadzieja chrześcijańska.	A.6.1. przytacza biblijne relacje o pustym grobie i chrystofaniach;	A.6.a. wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa;

		A.6.3. A.6.a. A.6.b.		A.6.2. wymienia argumenty za prawdziwością zmartwychwstania Jezusa; A.6.3. przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej.	A.6.b. broni chrześcijaństwa, używając argumentów za zmartwychwstaniem Jezusa.
67.	Kiedy będzie koniec świata? - sens życia w kontekście rzeczy ostatecznych człowieka	A.8.: A.8.6. A.8.7. A.8.8. A.8.b. A.8.e. A.10.: A.10.1. A.10.a.	A.8. Istota zmartwychwstania umarłych, zbawienia i potępienia. Śmierć człowieka i czyściec. Koniec świata. Paruzja. Sąd Ostateczny. Sens życia w kontekście rzeczy ostatecznych człowieka; A.10. Natchnienie biblijne. Objawienie Boże. Biblia księgą wiary.	A.8.6. omawia biblijne obrazy końca świata oraz Sądu Ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary; A.8.7. charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa; A.8.8. argumentuje sprzeczność przepowiedni i pozabiblijnych zapowiedzi końca świata z wiarą chrześcijańską; A.10.1. wyjaśnia pojęcia: apokalipsa.	A.8.b. akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych; A.8.e. ufa Bogu i żyje w gotowości na przyjście Chrystusa; A.10.a. wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym.
68.	Kim On jest? – Osoba i działanie Ducha Świętego	A.14.: A.14.1. A.14.a. A.14.b.	A.14. Duch Święty. Natura trzeciej Osoby Boskiej. Działanie Ducha świętego w Kościele i w życiu chrześcijanina. Dary Ducha Świętego.	A.14.1. opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła.	A.14.a. wierzy w Ducha Świętego; A.14.b. otwiera się na działanie i dary Ducha Świętego.

69.	Po co mi Duch Święty? – działanie Ducha Świętego w moim życiu	A.14.: A.14.2. A.14.3. A.14.a. A.14.b. A.14.c.	A.14. Duch Święty. Natura trzeciej Osoby Boskiej. Działanie Ducha świętego w Kościele i w życiu chrześcijanina. Dary Ducha Świętego.	A.14.2. wymienia i omawia dary Ducha Świętego i wyjaśnia ich znaczenie; A.14.3. omawia owoce działania Ducha Świętego.	A.14.a. wierzy w Ducha Świętego; A.14.b. otwiera się na działanie i dary Ducha Świętego; A.14.c. stara się na co dzień dzielić owocami Ducha Świętego.
70.	Grzeszny czy święty? – natura Kościoła	E.1.: E.1.3. E.1.a. E.2.: E.2.3. E.2.4. E.2.b. E.2.c	E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła. Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych; E.2. Powstanie i przymioty Kościoła. Biblijne obrazy Kościoła. Struktura i ustrój Kościoła. Wiarygodność Kościoła katolickiego. Konieczność Kościoła do zbawienia. Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	E.1.3. wyjaśnia, czym jest „grzech społeczny”; E.2.3. wyjaśnia, czym jest Kościół; E.2.4. wymienia i wyjaśnia przymioty Kościoła katolickiego.	E.1.a. włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.2.c. odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii.
71.	Największy grzech Kościoła – podziały w Kościele	E.2.: E.2.5.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła. Biblijne obrazy	E.2.5. wymienia największe Kościoły chrześcijańskie;	E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła;

		E.2.6. E.2.b. E.2.e.	Kościół. Struktura i ustrój Kościoła. Wiarygodność Kościoła katolickiego. Konieczność Kościoła do zbawienia. Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	E.2.6. wyjaśnia pojęcie ekumenizm (w kontekście rozumienia katolickiego wyznania wiary).	E.2.e. troszczy się o potrzeby Kościoła.
72.	Bóg tak - Kościół nie? - konieczność Kościoła do zbawienia	E.1.: E.1.1. E.1.3. E.1.a. E.2.: E.2.10. E.2.a. E.2.b. E.2.e.	E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła. Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych; E.2. Powstanie i przymioty Kościoła. Biblijne obrazy Kościoła. Struktura i ustrój Kościoła. Wiarygodność Kościoła katolickiego. Konieczność Kościoła do zbawienia. Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym.	E.1.1. charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka; E.1.2. przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej; E.2.10. wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka.	E.1.a. włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa; E.2.a. daje świadectwo wiary; E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.2.e. troszczy się o potrzeby Kościoła.
73.	Co dalej? – rzeczy ostateczne człowieka	A.8.: A.8.2.	A.8. Istota zmartwychwstania umarłych, zbawienia i potępienia. Śmierć człowieka	A.8.2. wymienia ostateczne rzeczy człowieka;	A.8.a. wierzy w zmartwychwstanie umarłych;

		<p>A.8.3. A.8.a. A.8.b. A.8.d. A.8.e. A.13.: A.13.4. B.2.: B.2.5.</p>	<p>i czyściec. Koniec świata. Paruzja. Sąd Ostateczny. Sens życia w kontekście rzeczy ostatecznych człowieka; A.13. Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Świadectwa historyczności Jezusa. Życie, działalność i nauczanie Jezusa Chrystusa. Orędzie poszczególnych Ewangelii. Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu żyda chrześcijanina; B.2. Sens, przestanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego. Sakramentalia – błogosławieństwa i nabożeństwa. Aktualizacja historii zbawienia w roku liturgicznym. Sztuka sakralna w liturgii Kościoła.</p>	<p>A.8.3. wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w czyściec; A.13.4. uzasadnia różnice między Chrystusem a innymi osobami mającymi wpływ na dzieje ludzkości; B.2.5. przedstawia znaczenie pogrzebu kościelnego.</p>	<p>A.8.b. akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych; A.8.d. modli się za zmarłych; A.8.e. ufa Bogu i żyje w gotowości na przyjście Chrystusa.</p>
74.	Czy Bóg potępia? – Sąd Ostateczny	<p>A.8.: A.8.5. A.8.6. A.8.b.</p>	<p>A.8. Istota zmartwychwstania umarłych, zbawienia i potępienia. Śmierć człowieka i czyściec. Koniec świata. Paruzja. Sąd Ostateczny. Sens życia w kontekście</p>	<p>A.8.5. wykazuje związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym; A.8.6. omawia biblijne obrazy końca świata oraz Sądu</p>	<p>A.8.b. akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych;</p>

		A.8.e.	rzeczy ostatecznych człowieka.	Ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary.	A.8.e. ufa Bogu i żyje w gotowości na przyjście Chrystusa.
75.	Gdzie jest fajniej? – istnienie piekła	A.7.: A.7.6. A.7.d. A.8.: A.8.2. A.8.b. A.8.e.	A.7. Działalność złego ducha (szatana). Istnienie piekła; A.8. Istota zmartwychwstania umarłych, zbawienia i potępienia. Śmierć człowieka i czyściec. Koniec świata. Paruzja. Sąd Ostateczny. Sens życia w kontekście rzeczy ostatecznych człowieka.	A.7.6. wyjaśnia, czym jest piekło; A.8.2. wymienia ostateczne rzeczy człowieka.	A.7.d. wierzy w istnienie piekła i szatana; A.8.b. akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych; A.8.e. ufa Bogu i żyje w gotowości na przyjście Chrystusa.
76.	O zmartwychwstaniu i życiu wiecznym – wiara w zmartwychwstanie umarłych	A.8.: A.8.1. A.8.a. A.8.b. A.8.e.	A.8. Istota zmartwychwstania umarłych, zbawienia i potępienia. Śmierć człowieka i czyściec. Koniec świata. Paruzja. Sąd Ostateczny. Sens życia w kontekście rzeczy ostatecznych człowieka.	A.8.1. podaje prawdę o zmartwychwstaniu umarłych.	A.8.a. wierzy w zmartwychwstanie umarłych; A.8.b. akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych; A.8.e. ufa Bogu i żyje w gotowości na przyjście Chrystusa.
X. MOJA ODPOWIEDŹ					
77.	Spotkamy się? – znaczenie modlitwy w życiu chrześcijanina	D.1.: D.1.1. D.1.2. D.1.a.	D.1. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga i fundamentem życia chrześcijańskiego. Pojęcie modlitwy, rodzaje, formy postawy podczas modlitwy;	D.1.1. omawia, czym jest modlitwa i wskazuje jej konieczność w pogłębianiu więzi z Bogiem;	D.1.a. jest przekonany o potrzebie modlitwy; D.1.b. chętnie się modli;

		D.1.b. D.2.: D.2.3. D.2.b.	D.2. Biblijne wzory modlitwy i przykłady osób żyjących modlitwą.	D.1.2. uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina; D.2.3. podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii i współczesnych.	D.1.c. przyjmuje odpowiednie postawy podczas modlitwy; D.2.b. świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem.
78.	Jak modlił się Jezus? – Jezus wzorem modlitwy	D.2.: D.2.1. D.2.a. D.2.b.	D.2. Biblijne wzory modlitwy i przykłady osób żyjących modlitwą.	D.2.1. analizuje i interpretuje teksty dotyczące modlitwy Jezusa; na pustyni; zwracając się Ojczy; w nocy, na osobności; w ważnych chwilach.	D.2.a. w modlitwie inspirowane przykładami biblijnymi; D.2.b. świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem.
79.	Czemu mam Mu mówić "Ojczy"? – Modlitwa Pańska	D.3.: D.3.1. D.3.2. D.3.b. D.3.c.	D.3. Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina.	D.3.1. odczytuje przesłanie wypływające z wezwań Modlitwy Pańskiej; D.3.2. omawia Modlitwę Pańską jako program życia chrześcijańskiego.	D.3.b. chętnie odmawia modlitwę Ojczy nasz; D.3.c. pogłębia więź z Bogiem Ojczy.
80.	A co, jeśli nie potrafię? – trudności w modlitwie	D.4.: D.4.1. D.4.2. D.4.a. D.4.b.	D.4. Trudności w modlitwie.	D.4.1. wymienia najważniejsze trudności w modlitwie; D.4.2. przedstawia sposoby przezwyciężania trudności w modlitwie.	D.4.a. w codziennej modlitwie otwiera się na Pana Boga; D.4.b. prowadzi szczerą i ufny dialog z Bogiem.

81.	Dlaczego muszę modlić się w kościele, a nie na łące czy w górach? – liturgia wspólnoty Kościoła	B.1.: B.1.1. B.1.2. B.1.a. B.1.b. B.1.c. E.1.: E.1.2.	B.1. Liturgia. Cel sprawowania liturgii. Podział zadań w sprawowaniu liturgii. Znaki, symbole i gesty liturgiczne. Struktura i znaczenie roku liturgicznego; E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła. Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych.	B.1.1. charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (dar i odpowiedź); B.1.2. wyjaśnia cel sprawowania liturgii; E.1.2. przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej.	B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła; B.1.b. poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem; B.1.c. z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne.
82.	Czym są sakramenty? – podział, sens i cel sakramentów	B.3.: B.3.1. B.3.a. B.3.b. B.3.c.	B.3. Sakramenty – ich podział, sens i cel. Liturgia poszczególnych sakramentów.	B.3.1. wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel i znaczenie w życiu chrześcijanina; wyjście od doświadczenia I Komunii Św. - ich życie; uczucia; emocje itd. Sakrament - Spotkanie żyjącego Boga z żyjącym człowiekiem; znak widzialny niewidzialnej łaski; Jezus ustanowił.	B.3.a. wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach świętych; B.3.b. spotyka się z Jezusem w sakramentach świętych; B.3.c. korzysta z dobrodziejstwa sakramentów, uznając je za pomoc Chrystusa w prowadzeniu moralnego życia.

83.	Dlaczego chrzci się dzieci? – sakrament chrztu świętego	B.4.: B.4.1. B.4.a. B.4.b. B.4.d.	B.4. Znaczenie i skutki sakramentu chrztu św.	B.4.1. wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu św.	B.4.a. przejawia postawę wdzięczności Bogu za sakrament chrztu św.; B.4.b. jest odpowiedzialny za dar chrztu św.; B.4.d. przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu św.
84.	Czy bez chrztu można iść do nieba? – powszechność zbawienia	B.4.: B.4.2. B.4.b. B.4.d. F.3.: F.3.4. F.3.5. F.3.a. F.3.b.	B.4. Znaczenie i skutki sakramentu chrztu św.; F.3. Główne religie w świecie. Podobieństwa i różnice pomiędzy chrześcijaństwem i wielkimi religiami.	B.4.2. omawia znaczenie i skutki chrztu św.; F.3.4. wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia; F.3.5. wymienia kręgi przynależności do Kościoła Chrystusowego i przyporządkowania do ludu Bożego.	B.4.b. jest odpowiedzialny za dar chrztu św.; B.4.d. przestrzega w życiu zobowiązań wynikających z chrztu św.; F.3.a. szanuje inne religie i ich wyznawców; F.3.b. dba o własną tożsamość jako katolika.
85.	Po co bierzmowanie? – sens i skutki sakramentu bierzmowania	B.5.: B.5.1. B.5.3. B.5.4. B.5.a. B.5.b. B.5.c.	B.5. Istota i znaczenie sakramentu bierzmowania. Obrzędy bierzmowania. Skutki bierzmowania w życiu chrześcijanina.	B.5.1. wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania; B.5.3. przedstawia istotę, skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania; B.5.4. omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina.	B.5.a. wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania; B.5.b. świadomie podchodzi do przygotowania do bierzmowania;

					B.5.c. kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu.
86.	Co się dzieje podczas bierzmowania? – obrzędy sakramentu bierzmowania	B.5.: B.5.2. B.5.a. B.5.b. B.5.d.	B.5. Istota i znaczenie sakramentu bierzmowania. Obrzędy bierzmowania. Skutki bierzmowania w życiu chrześcijanina.	B.5.2. opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania.	B.5.a. wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania; B.5.b. świadomie podchodzi do przygotowania do bierzmowania; B.5.d. jest przekonany o konieczności formacji chrześcijańskiej po przyjęciu bierzmowania.
87.	Jak korzystać na maxa z Bożych darów? – Dary Ducha Świętego	B.5.: B.5.5. B.5.6. B.5.7. B.5.a. B.5.c. B.5.d.	B.5. Istota i znaczenie sakramentu bierzmowania. Obrzędy bierzmowania. Skutki bierzmowania w życiu chrześcijanina.	B.5.5. wymienia dary Ducha Świętego; B.5.6. podaje właściwe motywy przyjęcia sakramentu bierzmowania jako dopełnienia chrztu; B.5.7. uzasadnia konieczność dalszej formacji chrześcijańskiej.	B.5.a. wierzy w pomoc Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania; B.5.c. kształtuje postawę współpracy z Duchem Świętym we własnym życiu; B.5.d. jest przekonany o konieczności formacji chrześcijańskiej po przyjęciu bierzmowania.

88.	Co się dzieje podczas Eucharystii? – sakrament Eucharystii	B.6.: B.6.1. B.6.2. B.6.a. B.6.b. B.6.d. B.6.e.	B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości. Struktura Mszy św. i znaczenie jej poszczególnych części. Znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy św. dla życia chrześcijańskiego.	B.6.1. wyjaśnia rozumienie Eucharystii jako ofiary Chrystusa i Kościoła oraz uczty miłości; B.6.2. uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego; wskazuje, że jest wyjątkowa	B.6.a. wierzy w realną obecność Chrystusa w Eucharystii; B.6.b. zachowuje postawę szacunku wobec Eucharystii; B.6.d. stara się przyjmować Komunię św. podczas Mszy św.; B.6.e. świadomie i systematycznie uczestniczy w niedzielnej Eucharystii.
89.	Co ja mogę robić podczas Mszy Świętej? – aktywny udział we Mszy Świętej	B.1.: B.1.3. B.1.4. B.1.a. B.1.b. B.1.c. B.6.: B.6.3. B.6.c.	B.1. Liturgia. Cel sprawowania liturgii. Podział zadań w sprawowaniu liturgii. Znaki, symbole i gesty liturgiczne. Struktura i znaczenie roku liturgicznego; B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości. Struktura Mszy św. i znaczenie jej poszczególnych części. Znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy św. dla życia chrześcijańskiego.	B.1.3. wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym; B.1.4. rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje; B.6.3. wymienia elementy Mszy św. i wyjaśnia ich znaczenie.	B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła; B.1.b. poprzez znaki i gesty wyraża swoją wiarę oraz prowadzi dialog z Bogiem; B.1.c. z szacunkiem wykonuje gesty liturgiczne; B.6.c. angażuje się w liturgię Mszy św..

90.	Jak słuchać? – Liturgia Słowa	A.10.: A.10.1. A.10.e. B.1.: B.1.3. B.1.4. B.1.5. B.1.a. B.6.: B.6.3. B.6.c.	A.10. Natchnienie biblijne. Objawienie Boże. Biblia księgą wiary; B.1. Liturgia. Cel sprawowania liturgii. Podział zadań w sprawowaniu liturgii. Znaki, symbole i gesty liturgiczne. Struktura i znaczenie roku liturgicznego; B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości. Struktura Mszy św. i znaczenie jej poszczególnych części. Znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy św. dla życia chrześcijańskiego.	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego, psalm, Dekalog, Ewangelia, przypowieść, Pascha, ewangelie synoptyczne, przykazanie miłości, miłosierdzie, rady ewangeliczne, błogosławieństwa, apokalipsa; B.1.3. wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym; B.1.4. rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego; B.6.3. wymienia elementy Mszy św. i wyjaśnia ich znaczenie.	A.10.e. Podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego; B.1.a. angażuje się w liturgię Kościoła; B.6.c. angażuje się w liturgię Mszy św..
91.	Czym się karmię? – Liturgia Eucharystii	A.10.: A.10.1. B.1.: B.1.3. B.1.4. B.1.5. B.6.:	A.10. Natchnienie biblijne. Objawienie Boże. Biblia księgą wiary; B.1. Liturgia. Cel sprawowania liturgii. Podział zadań w sprawowaniu liturgii. Znaki, symbole i gesty liturgiczne. Struktura i znaczenie roku liturgicznego;	A.10.1. wyjaśnia pojęcia: objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego, psalm, Dekalog, Ewangelia, przypowieść, Pascha, ewangelie synoptyczne, przykazanie miłości, miłosierdzie, rady	B.6.a. wierzy w realną obecność Chrystusa w Eucharystii; B.6.b. zachowuje postawę szacunku wobec Eucharystii; B.6.d. stara się przyjmować Komunię św. podczas Mszy św..

		B.6.3. B.6.a. B.6.b. B.6.d.	B.6. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii jako sakramentu miłości. Struktura Mszy św. i znaczenie jej poszczególnych części. Znaczenie pełnego i czynnego udziału we Mszy św. dla życia chrześcijańskiego.	ewangeliczne, błogosławieństwa, apokalipsa; B.1.3. wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym; B.1.4. rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne oraz właściwie je interpretuje; B.1.5. opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego; B.6.3. wymienia elementy Mszy św. i wyjaśnia ich znaczenie.	
XI. ŻYC NA 100%					
92.	Dlaczego nie doświadczam Bożej miłości? – Bóg przebacza grzechy	B.7.: B.7.1. B.7.2. B.7.4. B.7.a. B.7.b. B.7.c. B.7.d.	B.7. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania.	B.7.1. wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty; B.7.2. podaje przebieg sakramentu pokuty; B.7.4. podaje skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym.	B.7.a. wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty; B.7.b. dobrze przygotowuje się do sakramentu pokuty; B.7.c. z wiarą, regularnie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania; B.7.d. wypełnia pokutę i podejmuje zadośćuczynienie.

93.	Od czego zacząć zmianę w życiu? – sakrament pokuty i pojednania	B.7.: B.7.3. B.7.5. B.7.6. B.7.a. B.7.b. B.7.c. B.7.d.	B.7. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania.	B.7.3. opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania; B.7.5. omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina; B.7.6. uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty.	B.7.a. wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty; B.7.b. dobrze przygotowuje się do sakramentu pokuty; B.7.c. z wiarą, regularnie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania; B.7.d. wypełnia pokutę i podejmuje zadośćuczynienie.
94.	W jaki sposób Bóg jest z człowiekiem w czasie choroby? – sakrament namaszczenia chorych	B.8.: B.8.1. B.8.2. B.8.a. B.8.b.	B.8. Znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych.	B.8.1. wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych; B.8.2. omawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia.	B.8.a. wierzy w moc sakramentu namaszczenia chorych; B.8.b. zachęca chorych do przyjęcia tego sakramentu.
95.	Czy można urodzić się księdzem? – sakrament święceń	B.4.: B.4.3. B.9.: B.9.1. B.9.2.	B.4. Znaczenie i skutki sakramentu chrztu św.; B.9. Sakrament święceń i sakrament małżeństwa jako sakramenty w służbie wspólnoty dla człowieka. Skutki sakramentu	B.4.3. uzasadnia godność chrześcijanina wynikającą z chrztu św. (udział w misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej);	B.9.a. jest przekonany o wartości tych sakramentów w służbie wspólnoty; B.9.b. modli się o powołania do małżeństwa i kapłaństwa.

		B.9.3. B.9.a. B.9.b.	małżeństwa i sakramentu święceń.	B.9.1. opisuje, czym jest sakrament święceń i sakrament małżeństwa; B.9.2. przedstawia motywy przyjęcia tych sakramentów; B.9.3. przedstawia sakrament święceń i małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby.	
96.	Razem na zawsze? – sakrament małżeństwa	B.9.: B.9.1. B.9.2. B.9.3. B.9.a. B.9.b.	B.9. Sakrament święceń i sakrament małżeństwa jako sakramenty w służbie wspólnoty dla człowieka. Skutki sakramentu małżeństwa i sakramentu święceń.	B.9.1. opisuje, czym jest sakrament święceń i sakrament małżeństwa; B.9.2. przedstawia motywy przyjęcia tych sakramentów; B.9.3. przedstawia sakrament święceń i małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby.	B.9.a. jest przekonany o wartości tych sakramentów w służbie wspólnoty; B.9.b. modli się o powołania do małżeństwa i kapłaństwa.
XII. TRUDNE TEMATY					
97.	Co w nas jest najcenniejsze? – wartość ludzkiego życia	C.5.: C.5.2. C.5.3. C.5.4. C.5.b. C.5.c. C.5.5.	C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności);	C.5.2. uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość; C.5.3. podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka;	C.5.b. traktuje życie jako dar otrzymany od Boga; C.5.c. szanuje życie własne i innych; C.6.a. jest przekonany o wartości życia każdego człowieka; C.6.b. podejmuje inicjatywy mające na celu

		C.6.: C.6.1. C.6.2. C.6.3. C.6.4. C.6.a. C.6.b.	C.6. Nauczanie Kościoła o aborcji, eutanazji i zapłodnieniu in vitro oraz karze śmierci.	C.5.4. uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci; C.5.5. ocenia osiągnięcia biotechnologii w perspektywie nauki Kościoła; C.6.1. wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia; C.6.2. uzasadnia zło aborcji, eutanazji, zapłodnienia in vitro oraz kary śmierci; C.6.3. przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci (np. duchowa adopcja dziecka poczętego); C.6.4. przedstawia nauczanie Kościoła na temat kary śmierci.	obronę życia od poczęcia do naturalnej śmierci.
98.	Czy wszystko mi wolno? - miłość jako podstawa postępowania	C.1.: C.1.3. C.1.a. C.1.b. C.1.c. C.2.: C.2.1. C.2.2.	C.1. Powołanie człowieka do czynienia dobra. Istnienie i przyczyny zła oraz nieszczęść. Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć. Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść; C.2. Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna. Zasady i motywacja	C.1.3. wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych; C.2.1. opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości; C.2.2. podaje hierarchię wartości wynikających z wiary;	C.1.a. stara się czynić dobro; C.1.b. podejmuje walkę z przejawami zła w swoim życiu i w otoczeniu; C.1.c. pomaga ludziom potrzebującym;

		<p>C.2.3. C.2.a. C.2.b. C.2.e. C.3.: C.3.3. C.3.a. C.3.b.</p>	<p>dokonywania samodzielnych wyborów moralnych. Hierarchia wartości oparta na wierze. Wierność Bogu. Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia); C.3. Dekalog. Wartości, których bronią przykazania. Norma – wartość – autorytet. Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka. Wykroczenia przeciw przykazaniom i konsekwencje tych wykroczeń.</p>	<p>C.3.3. przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości.</p>	<p>C.2.a. kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary; C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą; C.2.e. troszczy się o kształtowanie w sobie prawidłowego sumienia; C.3.a. wykazuje wolę zachowywania Dekalogu; C.3.b. przestrzega wartości wynikających z przykazań.</p>
99.	Czy jest już za późno? – zachowania ryzykowne i uzależnienia	<p>C.6.: C.6.1. C.6.a. C.6.b. C.8.: C.8.1. C.8.2. C.8.3. C.8.a.</p>	<p>C.6. Nauczanie Kościoła o aborcji, eutanazji i zapłodnieniu in vitro oraz karze śmierci; C.8. Uzależnienia młodzieży.</p>	<p>C.6.1. wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia; C.8.1. wyjaśnia, czym są zachowania ryzykowne; C.8.2. wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: alkoholizm, fonoholizm, sieciologizm, narkomania, pornografia, hazard, gry komputerowe;</p>	<p>C.6.a. jest przekonany o wartości życia każdego człowieka; C.6.b. podejmuje inicjatywy mające na celu obronę życia od poczęcia do naturalnej śmierci; C.8.a. zachowuje Boże przykazania.</p>

				C.8.3. planuje pozytywne aktywności życiowe, np. sport, harcerstwo, działalność społeczna, wolontariat.	
100.	Skąd się wzięła seksualność? – przeżywanie daru płciowości	C.5.: C.5.8. C.5.9. C.5.10. C.5.11. C.5.e. C.5.f. C.5.g.	C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności).	C.5.8. charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania; C.5.9. uzasadnia wartość czystości w różnych okresach życia i rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości; C.5.10. wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania; C.5.11. wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia.	C.5.e. podejmuje pracę nad sobą w trosce o czystość; C.5.f. z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej; C.5.g. jest odpowiedzialny za trwanie w czystości.
101.	Co mogę ci dać? – wartość czystości	C.5.: C.5.9. C.5.10. C.5.e. C.5.f. C.5.g.	C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności).	C.5.9. uzasadnia wartość czystości w różnych okresach życia i rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości; C.5.10. wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania.	C.5.e. podejmuje pracę nad sobą w trosce o czystość; C.5.f. z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej; C.5.g. jest odpowiedzialny za trwanie w czystości.
102.	A co, jeśli nie chcę mieć dzieci? – odpowiedzialność za przekazywanie życia	C.5.: C.5.11.	C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste. Wartość ludzkiego życia i	C.5.11. wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia;	C.5.b. traktuje życie jako dar otrzymany od Boga;

		C.5.12. C.5.13. C.5.b. C.5.c. C.5.f. C.5.g.	zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności).	C.5.12. wyjaśnia, na czy polegają naturalne metody regulacji poczęć; C.5.13. uzasadnia zło antykoncepcji.	C.5.c. szanuje życie własne i innych; C.5.f. z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej; C.5.g. jest odpowiedzialny za trwanie w czystości.
103.	Kocha czy nie kocha? – różne wymiary miłości	B.9.: B.9.3. C.10.: C.10.2. C.10.3. C.10.b. C.10.c. C.10.d.	B.9. Sakrament święceń i sakrament małżeństwa jako sakramenty w służbie wspólnoty dla człowieka. Skutki sakramentu małżeństwa i sakramentu święceń; C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. Nowe przykazanie miłości. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania. Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania. Odkrywanie własnego powołania. Wybór zawodu. Świętość w różnych formach życia.	B.9.3. przedstawia sakrament święceń i małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby; C.10.2. wyjaśnia, czym jest miłość; C.10.3. wymienia sposoby przeżywania miłości.	C.10.b. pogłębia postawę służby; C.10.c. modli się o rozeznanie swojego powołania; C.10.d. modli się o nowe powołania.
104.	Czy Bóg kocha homoseksualistów? – stanowisko Kościoła wobec homoseksualizmu	A.1.: A.1.4. A.1.c.	A.1. Sens i wartość ludzkiego życia. Godność osoby. Źródła ludzkiego szczęścia;	A.1.4. wyjaśnia pojęcie godności człowieka i wskazuje jej źródła;	A.1.c. okazuje szacunek sobie i innym;

		<p>C.2.: C.2.2. C.2.3. C.2.4. C.2.a. C.2.b. C.2.c. C.2.d.</p> <p>C.5.: C.5.14. C.5.f.</p>	<p>C.2. Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna. Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych. Hierarchia wartości oparta na wierze. Wierność Bogu. Interpretacja własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (formacja sumienia);</p> <p>C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności).</p>	<p>C.2.2. podaje hierarchię wartości wynikających z wiary; C.2.3. podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów; C.2.4. uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwani e Boże; C.5.14. przedstawia stanowisko Kościoła katolickiego na temat homoseksualizmu.</p>	<p>C.2.a. kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary; C.2.b. dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą; C.2.c. wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną; C.2.d. swoim życiem odpowiada Bogu na Jego wezwanie; C.5.f. z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej.</p>
105.	Jak nie dać się oszukać? - sekty	<p>A.9.: A.9.6. A.9.a. A.9.c. A.9.d.</p> <p>C.7.: C.7.4.</p>	<p>A.9. Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym – gatunki literackie, języki biblijne, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu;</p> <p>C.7. Dekalog: przykazanie siódme, ósme, dziewiąte i dziesiąte. Świat jako dar Boży. Rzeczywista wartość dóbr materialnych;</p>	<p>A.9.6. wymienia niewłaściwe sposoby interpretacji tekstów biblijnych; C.7.4. rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach;</p>	<p>A.9.a. wierzy, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka; A.9.c. sięga po lekturę Pisma Świętego; A.9.d. zachowuje kościelne zasady przy interpretacji tekstów biblijnych;</p>

		F.3.: F.3.8. F.3.a. F.3.b. F.3.c. F.3.d.	F.3. Główne religie w świecie. Podobieństwa i różnice pomiędzy chrześcijaństwem i wielkimi religiami.	F.3.8. uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt.	F.3.a. szanuje inne religie i ich wyznawców; F.3.b. dba o własną tożsamość jako katolika; F.3.c. swoim życiem daje świadectwo o wyznawanej wierze w Chrystusa; F.3.d. zachowuje czujność wobec propozycji sekt.
106.	Gdy rodzice zmuszają mnie do chodzenia do kościoła – wiara jako świadomy wybór	A.3.: A.3.2. A.3.a. A.3.b. A.3.c. A.3.d. C.5.: C.5.8. C.5.a.	A.3. Wiara darem i zadaniem. Przymioty wiary. Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary; C.5. Dekalog: przykazanie czwarte, piąte i szóste. Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Troska o ludzkie życie. Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności).	A.3.2. uzasadnia, że wiara jest zadaniem; C.5.1. wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych; C.5.8. charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania.	A.3.a. bierze aktywny udział w katechezie parafialnej; A.3.b. wyraża wdzięczność za dar wiary; stara się żyć według zasad wiary; A.3.c. chroni wiarę przed zagrożeniami; A.3.d. dba o jej wzrost przez słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie sakramentów świętych; C.5.a. okazuje szacunek rodzicom, opiekunom i przełożonym.
107.	Czy Polska to państwo świeckie? – miejsce Kościoła w systemie państwowym	E.1.: E.1.2. E.1.6.	E.1. Pojęcie wspólnoty, podstawowe wspólnoty życia. Zadania wobec rodziny, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła. Wartości	E.1.2. przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła,	E.1.a. włącza się aktywnie w życie Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa;

		<p>E.1.a. E.1.e. E.1.h. F.5.: F.5.9. F.5.a. F.5.b.</p>	<p>stanowiące fundament relacji międzyludzkich: szacunek dla siebie innych ludzi oraz postawa odpowiedzialności za siebie i innych;</p> <p>E.5. Rola Kościoła w życiu narodu polskiego. Postaci świętych polskich. Udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu.</p>	<p>narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej;</p> <p>E.1.6. wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny;</p> <p>E.5.9. wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków.</p>	<p>E.1.e. podejmuje wysiłek właściwego zachowania w rodzinie, szkole, grupie rówieśniczej i na portalach społecznościowych;</p> <p>E.1.h. troszczy się o dobro Ojczyzny;</p> <p>E.5.a. okazuje szacunek dla historii Kościoła w Polsce;</p> <p>E.5.b. kształtuje postawę patriotyzmu i odpowiedzialności za losy narodu.</p>
108.	Czy Kościół nie dba o biednych? – postuga potrzebującym	<p>C.8.: C.8.3. C.8.c. E.2.: E.2.11. E.2.b. E.2.c. E.2.e. F.2.: F.2.1. F.2.3. F.2.4.</p>	<p>C.8. Uzależnienia młodzieży;</p> <p>E.2. Powstanie i przymioty Kościoła. Biblijne obrazy Kościoła. Struktura i ustrój Kościoła. Wiarygodność Kościoła katolickiego. Konieczność Kościoła do zbawienia. Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym;</p> <p>F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół. Pojęcie i istota apostołstwa. Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy</p>	<p>C 8.3. planuje pozytywne aktywności życiowe, np. sport, harcerstwo, działalność społeczna, wolontariat;</p> <p>E.2.11. omawia znaczenie przykazań kościelnych;</p> <p>F.2.1. opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych;</p> <p>F.2.2. uzasadnia wartość zaangażowania się w wolontariat;</p>	<p>C.8.c. angażuje się w działalność społeczną, sportową, wolontariat itp.;</p> <p>E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła;</p> <p>E.2.c. odpowiedzialnie podejmuje zadania w życiu Kościoła, a zwłaszcza parafii;</p> <p>E.2.e. troszczy się o potrzeby Kościoła.</p> <p>F.2.c. angażuje się w akcje pomocy potrzebującym;</p>

		F.2.c. F.2.d.	apostolstwa. Zadania chrześcijanina w życiu społecznym. Świadkowie wiary biblijni i święci.	F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie); F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych).	F.2.d. odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu.
109.	Po co Kościołowi tyle pieniędzy? – potrzeby materialne Kościoła	E.2.: E.2.7. E.2.11. E.2.b. E.2.e. F.2.: F.2.1. F.2.3. F.2.4. F.2.a. F.2.b. F.2.c.	E.2. Powstanie i przymioty Kościoła. Biblijne obrazy Kościoła. Struktura i ustrój Kościoła. Wiarygodność Kościoła katolickiego. Konieczność Kościoła do zbawienia. Kościół Mistycznym Ciałem Chrystusa i wspólnotę wiernych w Duchu Świętym; F.2. Odpowiedzialność świeckich za Kościół. Pojęcie i istota apostołstwa. Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa. Zadania chrześcijanina w życiu społecznym.	E.2.7. opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła; E.2.11. omawia znaczenie przykazań kościelnych; F.2.1. opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele, rodzinie, szkole, różnych środowiskach rówieśniczych i na portalach społecznościowych; F.2.3. podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (chorych, samotnych, niepełnosprawnych, biednych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie); F.2.4. podaje przykłady ludzi zaangażowanych w	E.2.b. identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła; E.2.e. troszczy się o potrzeby Kościoła. F.2.a. włącza się w różne formy apostołstwa; F.2.b. angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła; F.2.c, angażuje się w akcje pomocy potrzebującym;

			Świadkowie wiary biblijni i święci.	apostolstwo (także współczesnych).	
XIII. ZAMIAST PODSUMOWANIA					
110.	O co chodziło Jezusowi? – nowe przykazanie	A.10.: A.10.1. A.10.a. A.10.b. A.10.c. A.10.d. A.10.e. C.10.: C.10.1.	A.10. Natchnienie biblijne. Objawienie Boże. Biblia księgą wiary; C.10. Przykazanie miłości Boga i bliźniego. Nowe przykazanie miłości. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania. Małżeństwo, kapłaństwo, życie konsekrowane jako wypełnianie powołania. Odkrywanie własnego powołania. Wybór zawodu. Świętość w różnych formach życia.	A 10.1. wyjaśnia pojęcia: objawienie, natchnienie biblijne, kanon Pisma Świętego, psalm, Dekalog, Ewangelia, przypowieść, Pascha, ewangelie synoptyczne, przykazanie miłości, miłosierdzie, rady ewangeliczne, błogosławieństwa, apokalipsa; C.10.1. interpretuje przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle Ewangelii (Nowego przykazania).	A.10.a. wierzy w prawdy zawarte w Objawieniu Bożym; A.10.b. poznaje Boże Objawienie; A.10.c. pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne; A.10.d. stara się odczytywać wydarzenia życiowe w świetle Objawienia Bożego; A.10.e. podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego.
111.	Jak mam odpowiedzieć? - świadectwo wiary	A.4.: A.4.a. A.5.: A.5.2. A.5.3. A.5.a. A.5.b. A.5.c. A.5.d.	A.4. Symbole wiary; A. 5. Bóg objawia się człowiekowi. Obraz Boga w chrześcijaństwie. Kerygmat chrześcijański: miłość Boga do człowieka, zbawcza misja Jezusa Chrystusa.	A.5.2. wymienia najważniejsze przymioty Boga; A.5.3. opisuje przejawy miłości Boga do człowieka w historii zbawienia (od stworzenia) i w teraźniejszości.	A.4.a. świadomie wyznaje wiarę; A.5.a. przyjmuje w posłuszeństwie wiary Boże Objawienie; A.5.b. nawiązuje i pielęgnuje osobową relację z Bogiem; A.5.c. rozwija osobistą wiarę w miłość Boga;

					A.5.d. daje świadectwo o Bogu.
56-60.	Lekcje powtórzeniowe – powtórzenie i utrwalenie wiadomości po poszczególnych rozdziałach				